

Onverdeeld

ONDERZOEK

De KU Leuven
als goed doel

SOCIAAL

Studenten met
sugardaddies

NAVRAAG MET NOZIZWE DUBE

'Discussie is geen
censuur'

EDITORIAAL

Chocomelk- altruïsme

We staan aan de vooravond van het barre winterseizoen, en spoedig breken studenten zich in hun kille studeerkamer weer het hoofd over hun cursussen. Gelukkig heeft De Warmste Week haar naam niet gestolen; de kans is reëel dat op kerstavond de solidariteitscampagne van Music for Life (alweer) een recordbedrag heeft opgehaald. Dan smaakt die kalkoen aan de feestdis een stuk lekkerder, toch?

Duizenden goede doelen kunnen zich jaarlijks aansluiten bij de Koning Boudewijnstichting, de instelling achter de Warmste Week. Alleen is er onder die goede doelen enkel plaats voor vzw's. Onderzoekscentra als de KU Leuven vallen op die manier uit de boot. Een gemiste kans, want ook de alma mater huist een karrenvracht aan goede doelen (p. 12).

Zo wordt aan het UZ en verschillende faculteiten onderzoek verricht naar kanker, diabetes en Alzheimer. En de ontwikkelingshulp aan de KU Leuven staat niet stil. Om te werken aan een duurzame landbouw kan zelfs onderzoek naar bananen geldelijk gesteund worden.

Dat de KU Leuven geen geld ontvangt, stemt ons niet an sich droef. Met een miljard euro aan beleggingen is haar werking niet meteen bedreigd. Maar een focus op kortetermijneffecten en de eenzijdigheid van concrete wonderverhalen dragen niet bij aan een rationele en structurele kijk op verandering. Effectief altruïsme waar je in plaats van één blindegeleidenhond te financieren duizend mensen van blindheid afhelpt, zorgt voor een schaalvergroting die onze niet eindeloos ver reikende empathie ten volle aanboort.

De warmte van naastenliefde voor concrete naasten is een waardevol gegeven, maar het ver-van-mijn-bedgevoel ten opzichte van andere regio's, sociale milieus en toekomstige generaties mag structurele verandering niet in de weg staan. Dat gebeurt nu wel. Want – in de vrees als jonge mensen al een cliché in de mond te nemen – terwijl StuBru-presentatoren van hun chocomelk slurpen, smelt de Noordpool een beetje verder. Klimaatopwarming blijft in een Vlaamse winter, bevriezend op weg naar onze examens, een abstract gegeven (p.22).

Vrolijke feestdagen aan iedereen, maar als u uw eindejaarsgeld besteedt, kijk dan eens verder dan de Meir, verder zelfs dan waardevolle vzw's. Naar onderzoek en toekomst. En naar studentjes. Die komen heus niet voor niets op straat.☺

Benno Debals is redacteur onderzoek. Arne Van Lautem is eindredacteur. Ana Van Liedekerke is hoofdredacteur. Het editoriaal wordt gedragen door de voltallige redactie.

CARTOON VAN DE WEEK

door [Mo Bourgeois](#)

<i>Dokters zonder werk?</i>	4	ONDERWIJS
<i>De studenten en hun gsm-gebruik</i>	6	ONDERWIJS
<i>Leerstoelen</i>	11	ONDERZOEK
<i>Een universiteit als goed doel</i>	12	ONDERZOEK
<i>Studenten die sugardaten</i>	14	SOCIAAL
<i>Landbouw aan de KU Leuven</i>	17	SOCIAAL
<i>Over filmkritiek</i>	18	SPLINTER
<i>Verhoogde inschrijvingsgelden in Frankrijk</i>	19	INTERNATIONAAL
<i>Een gelukkig 2020 gewenst</i>	20	BEELD
<i>Youth For Climate?</i>	22	INTERNATIONAAL
<i>Open access</i>	24	INTERNATIONAAL
<i>Van 't padje: student-ondernemer Jan</i>	26	STUDENT
<i>Op zoek naar een job</i>	28	STUDENT
<i>Een essay over video-essays</i>	30	CULTUUR
<i>Nozizwe Dube: 'Ik ben het privilege kwijt om gewoon mezelf te zijn'</i>	32	NAVRAAG

Geneeskundestudenten kunnen mogelijk niet meer aan de slag

De Vlaamse regering wil meer studenten Geneeskunde toelaten. Er is echter geen gebrek aan artsen in totaal, wel voor bepaalde afstudeerrichtingen zoals huisarts of geriatrie.

door [Tijs Keukeleire](#)

De federale overheid bepaalt elk jaar hoeveel artsen een vergunning (officieel een RIZIV-nummer) krijgen, maar in Wallonië studeren al twintig jaar te veel studenten af. Zij mochten telkens toch aan de slag.

Vlaanderen hield zich beter aan de quota. 'We hebben lang genoeg geprobeerd de brave leerling van de klas te zijn', zegt minister van Onderwijs Ben Weyts. In de toekomst gaat Vlaanderen zelf zijn zorgnoden bepalen, zegt hij.

Onzekerheid

Als Vlaanderen meer studenten laat starten, is er geen garantie op vergunningen. De regering voelt zich gesterkt door het verleden: de 840 Franstalige afgestudeerden van 2017 konden bijvoorbeeld allemaal aan de slag, terwijl het quantum maar 492 had voorgeschreven.

'We verliezen onze hefboom tegenover Wallonië'

[Paul Herijgers](#), *decaan faculteit Geneeskunde*

Toch gebeurden die regularisaties nooit zonder slag of stoot. Vorige keer was er een ruzie tussen MR en Open VLD voor nodig, zegt Marc Moens van beroepsvereniging Vlaams Artsensyndicaat.

'De Vlaamse partijen zouden nu in de federale onderhandelingen moeten eisen dat Wallonië zich aan de quota haalt', meent hij. 'Dat is een oplossing, zelf de quota schenden is dat niet.' KU Leuven-decaan Geneeskunde Paul Herijgers: 'Als we ons zelf niet meer aan de quota houden, hebben we geen hefboom meer tegenover Wallonië.'

Waar is het tekort?

Voor Jens Tjigtat van het Vlaams Geneeskundig Studentenoverleg (VGSO) is meer studenten opleiden enkel zinvol als er globaal gezien een aantoonbaar artsentekort is. 'De experts van de federale planningscommissie bepalen hoe groot de nood voor de toekomst zal zijn. Daarop baseren zij het aantal vergunningen.'

Wanneer er een tekort aan zou komen, komen er ook meer 'tickets' aan voor jonge artsen. Het echte probleem, aldus de studenten, zit bij de specialisaties: 'Soms hebben afgestudeerde specialisten moeite om een job te vinden binnen hun specialisatie', zegt Tjigtat. 'Bij andere specialisaties zijn er tekorten.'

Plannen zonder planningscommissie

De Vlaamse regering moet voor 1 januari bepalen hoeveel studenten ze zal toelaten bij het ingangsexamen deze zomer. Dat gebeurt op basis van een formule waarin 'het afnemende beroepenveld' een factor is. Die parameter wordt ingevuld door de 'tickets' die de federale overheid in de toekomst plant uit te delen.

Zolang de minister geen decreetswijziging doorvoert, blijft de berekening hetzelfde. Kleine fluctuaties in de tientallen zijn wel mogelijk. Als de minister geen nieuw besluit voor 1 januari neemt, blijven de aantallen van vorig jaar van kracht.

Voor een echte hervorming van de quota wacht minister Weyts op de oprichting van een Vlaamse planningscommissie. Die is echter een bevoegdheid van Vlaams minister van Welzijn Wouter Beke. Zijn woordvoerder kon nog geen timing geven voor de commissie.

Wat we zelf doen doen we beter

De Vlaamse planningscommissie zal waarschijnlijk grotendeels dezelfde experten bevatten als de federale. De methodes kunnen ook moeilijk

veel uiteenlopen.

Er gaan niet ineens honderd extra studenten worden toegelaten, bevestigt ook het kabinet.

'Soms hebben afgestudeerde specialisten moeite om een job te vinden'

[Jens Tjigtat](#), *voorzitter Vlaams Geneeskundig Studentenoverleg*

'Dat kunnen ook heel kleine schommelingen zijn. Het is gewoon van belang in een groeiend en vergrijzend land dat we genoeg mensen hebben.'

Dat is echter een zorg waar de federale planningscommissie zich nu over buigt. 'Daar wordt zeer goed werk geleverd', zegt Marc Moens, die zelf lid is als voorzitter van het Vlaams Artsensyndicaat. 'Het echte probleem is dat Wallonië te veel studenten laat afstuderen, Vlaanderen laat er niet per se te weinig toe.'

Astrid Goedseels van het VGSO: 'Het is wat kinderachtig: "Omdat Wallonië er te veel toelaat, gaan wij het ook doen."' Ondertussen kan er beter werk worden gemaakt van een goed evenwicht tussen de afstudeerrichtingen, zegt Goedseels

Subquota

Al sinds de zesde staatshervorming heeft Vlaanderen de bevoegdheid om zelf subquota af te dwingen tussen de verschillende specialisaties. Aan het einde van haar termijn nam de vorige regering zich voor om een planningscommissie in te richten die daarvoor zou instaan.

Het gaat hier over dezelfde planningscommissie waarop minister Weyts wacht. Die zou de nood aan de verschillende specialisaties voor de

© Catharina Hermans

Meanwhile at McDonalds...

komende jaren in kaart brengen. Daarna maakt men aan het begin van de masters bekend welke universiteiten welke specialisaties aanbieden.

Astrid Goedseels is niet tegen subquota, maar ziet het niet als een permanente oplossing. 'Er

Wat als er drie plaatsen verdeeld moeten worden over vier universiteiten?

is in de eerste plaats veel sensibilisering nodig. Minder gekozen afstudeerrichtingen moeten aantrekkelijker worden.'

onderwijskortjes>
actuele verschuivingen in het onderwijslandschap

Onderwijskortjes

door [Tijs Keukeleire](#)

Alma 1 biedt blokplaatsen

Deze examenperiode opent Alma 1 de deuren voor blokkende studenten. Het deel aan de straatkant blijft restaurant, het andere deel wordt voorbehouden om te studeren. Alma 1 zal open zijn van acht uur tot middernacht. Ook op Arenberg komt verlichting voor het tekort aan blokplaatsen. De lokalen van bouw 200B worden op de begane grond opengesteld. Het initiatief heet voortaan 'KU Leuven blokt' in plaats van 'Blokken in Leuven'. Er wordt nu ook verwezen naar de bibs van UCLL op de webpagina.

Studiepunten voor studentenparticipatie

Als studentenvertegenwoordiger kan je aan de UCLL het driestudiepuntenvak Studentenparticipatie volgen. Evaluatie gebeurt aan de hand van gesprekken en het bijhouden van een logboek. Er worden geen punten gegeven, enkel een pass or fail. Aan de KU Leuven bestaat iets gelijkaardigs enkel aan de faculteit Architectuur, waar de *student dean* tien studiepunten kan opnemen. Studentenraad KU Leuven is niet voor een universiteitsbrede uitrol van het principe.

[Lees meer op veto.be](#)

KU Leuven-onderzoeker in opspraak

De KU Leuven opent een onderzoek naar haar gerenommeerde onderzoeker Catherine Verfaillie, hoofd van het Stamcelinstituut. Ze wordt ervan beschuldigd vervalste beelden te gebruiken als staving voor haar onderzoek. Verfaillie raakte begin jaren 2000 eerder al in opspraak voor gedupliceerde beelden. Rector Luc Sels wacht het onderzoek af, maar behoudt het vertrouwen in Verfaillie.

Hoe meer smartphone, hoe minder punten

Volgens een onderzoek van de UGent leidt hoger smartphonegebruik tijdens de les, leren én daarbuiten tot lagere studieresultaten. Voor het eerst is een causaal verband tussen de twee vastgelegd.

door [Tijs Keukeleire en Arne Sonck](#)

Simon Amez doctoreert bij arbeidseconoom Stijn Baert (UGent) over de onderwijseffecten van smartphonegebruik. Hij onderzocht het smartphonegebruik bij eerstejaarsstudenten aan de UGent en UAntwerpen. Hij bestudeert nu verder de data voor tweede- en derdejaars.

Jullie vonden een negatief verband tussen hoog smartphonegebruik en studieresultaten, hoe verliep dat onderzoek?

Simon Amez: 'Concreet hebben we drie jaar lang studenten ondervraagd naar hun smartphonegebruik en enkele andere gegevens. De gegevens voor de eerstejaars hebben we vervolgens gelinkt aan hun studieresultaten.'

'Bij zelfrapportage onderschatten studenten wellicht hun smartphonegebruik'

[Simon Amez, doctoraatsstudent UGent](#)

'We bevroegen studenten hoe frequent ze hun smartphone gebruiken voor verschillende activiteiten. Dat leidt tot een gemiddelde score voor smartphonegebruik op 10. Een stijging van deze score met 0,9 op 10 leidt tot een daling van ongeveer 1 punt op 20 voor de examenresultaten.'

Jullie zijn niet de eersten die het verband tussen smartphonegebruik en studieresultaten bestuderen. Wat is er vernieuwend aan jullie onderzoek?

'Wij hebben als eerste een causaal verband blootgelegd. Het kan namelijk zijn dat smartphonegebruik en studieresultaten tegelijk worden gestuurd door een derde, niet-geobserveerde factor zoals discipline. In dat geval kunnen we niet hardmaken dat het smartphonegebruik de studieresultaten causaal beïnvloedt.'

'Dit hebben we opgelost door gebruik te maken van 'instrumenten', zoals hoe studenten de wifi-kwaliteit in aula's ervaren of hoeveel downloadvolume ze hebben. Deze instrumenten zijn normaal gezien enkel gelinkt met smartphone-

© Mo Bourgeois

gebruik en niet met studieresultaten.'

'In eerste instantie gaan we dan smartphonegebruik voorspellen op basis van deze instrumenten. Deze voorspelling gebruiken we om de impact van smartphonegebruik op studieresultaten te bepalen.'

Zijn die resultaten generaliseerbaar? Of is er meer onderzoek nodig?

'We zagen via een meta-onderzoek dat de correlatie wel wereldwijd gemeten is. Wij hebben nu slechts in één specifieke setting een causaal verband vastgesteld. De kans is aannemelijk dat dit causaal verband bestaat, maar dat is dus nog niet waargenomen.'

'Er zijn ook beperkingen aan onze studie. De gegevens komen voort uit zelfrapportage: waarschijnlijk onderschatten de studenten hun smartphonegebruik. Ook hangt onze studie af van de validiteit van onze instrumenten: of downloadvolume en toegang tot wifi wel echt enkel gelinkt zijn aan smartphonegebruik en niet studieresultaten. Dat weet je niet helemaal zeker.'

Jullie resultaten zijn dus nog niet 100% zeker: moeten universiteiten en overheden toch al actie ondernemen?

'Er moet zeker meer aandacht komen. Een oplossing moet wel doordacht zijn, niet zoals recent in Frankrijk. Ze zijn daar op basis van één wetenschappelijke studie smartphones gaan bannen op alle middelbare scholen.'

'We weten ook nog niet precies wat de achterliggende mechanismen zijn. Smartphonegebruik zorgt bijvoorbeeld ook voor slechtere slaap. Als het voornamelijk dit slaapeffect is dat de punten drukt, heeft een verbod op smartphones in de aula weinig zin.'

Hoe perk ik mijn smartphonegebruik in? Zijn 'plant a tree' apps zoals Forest echt een oplossing? Of verplaats ik mijn SIM-kaart beter naar een oude Nokia?

'Je ontdekt best zelf wat je triggers zijn die voor afleiding zorgen. Als je bijvoorbeeld steeds reageert op meldingen, is een eerste stap deze meldingen uit te schakelen.'

'Tree apps kunnen ook werken, maar dat hangt af van persoon tot persoon. Zelf gebruik ik *Cold Turkey Blocker* op mijn laptop om niet afgeleid te worden door sociale media. Er is ook niet één oplossing, sommige mensen worden door een baksteen-Nokia nog steeds afgeleid.'

Let je zelf meer op je smartphonegebruik, nu je bezig bent met dit doctoraat?

'Die vraag krijg ik wel vaker. Eigenlijk ben ik geen schoolvoorbeeld van de efficiënte smartphonegebruiker, ik ondervind vaak bij mezelf de negatieve effecten die ik meet. Ik besef het wel meer, maar ga niet beweren dat ik er beter mee omga. Ik ben heel makkelijk bereikbaar.' ☺

Kortverhalen zijn kleine vensters op andere werelden en gene gedachten en dromen. Om de twee weken biedt een schrijver ons een kijkje in de zijne of hare.

Jozefien

© Anne-Leen Declercq

door [Mathieu Lonbois](#)

Ik kies de mooiste tulp uit het tuiltje van de bloemiste. Ik reken af en vervolg mijn weg naar het station. Mijn eigen huis loop ik voorbij.

Nooit heb ik ergens anders gewoond dan hier. Mijn kinderen gingen naar dezelfde school als ik, maar dan zonder die serpentes van nonnen. Ze speelden in dezelfde straten als ikzelf al die jaren geleden. En net als alle kinderen ter wereld konden ze het goed vinden met hun leeftijdsgenootjes naast de deur, in hetzelfde huis waar mijn hartsvriendin woonde.

Verder dan die rosse van hiernaast kwam vake nooit. Jozefien liep nochtans onze deur plat met een nonchalance die ronduit brutaal was voor de tijdsgeest. Op mijn zolderkamer prikten we met spelden in onze wijsvingers tot ze bloedden. We daagden elkaar uit wie het langste plat op de sporen durfde te liggen tot de trein om de bocht in zicht kwam. Elke zondag waren we de nagel aan de doods-kist van onze ouders wanneer we vanop de krakende kerkbanken gekke bekken naar elkaar trokken om na de dienst met onze paar franken zakgeld de kerk uit te spurten naar de snoepwinkel om de hoek.

Mijn neef Bruno verhuisde naar een straat verderop met zijn moeder, die van zijn vader was weggegaan. Het gebroken gezin was de schande van de familie en bij uitbreiding het dorp, maar dat kon Jozefien weinig schelen. Ze schoot goed op met Bruno. We deelden onze poppen met hem, speelden vanaf nu spelletjes met drie. Ik stelde mij er geen vragen bij toen ik hen op een dag met z'n tweeën de eendjes broodkruimels zag toegooien. Ik stelde ook geen vragen toen Jozefien mij poeslief vroeg of ik op mijn knieën wilde zitten met mijn ogen toe en mijn mond open, en ik hen allebei hoorde schateren voor ik Bruno's urine eerst voelde, dan rook en dan pas proefde.

Op een dag kwam Jozefien niet naar huis voor het donker. In de schemering speelde ik met haar jojo op de trapjes naar het terras en ik hoorde haar moeders hakken bezorgd klik-klakken over de tuintegels. De gendarme stond de volgende ochtend vroeg aan de deur. Mijn buurman deed open. Ik had nog nooit een man zien huilen. Maar ons Fientje had niet afgezien, vertelde moeke terwijl ze 's avonds de puree opschepte. Vorige week was in het dorp verderop een paard hetzelfde overkomen en die was op slag gedood door de klap van de trein.

Elk jaar sinds het voorval denk ik terug aan Jozefien. Dan trek ik mijn mantel en handschoenen aan en ga ik in de bloemenwinkel om een oranje tulp. Ik wandel de weg terug naar het station en leg de bloem op dezelfde plek waar Jozefien zo ongelukkig, zo vroegtijdig om het leven kwam. Dan ga ik op de brug boven de sporen staan, waar ik de tulp goed kan zien. Een trein dendert om de bocht voorbij. Ik blijf kijken. ☺

Studenten zeggen nee tegen ingangsexamen lerarenopleiding

De Vlaamse regering wil terug prestige geven aan de lerarenopleiding. Maar dat getuigt van een verouderde visie op het beroep, zeggen studenten en docenten.

door [Tijs Keukeleire en Frank Claikens](#)

De Vlaamse regering onderzoekt eeningangsexamen voor leerkracht om de onderwijskwaliteit te verhogen. Kennis is terug belangrijker, horen we op het kabinet van minister Weyts. 'We willen het beroep terug prestige geven en inhoudelijk versterken. Zo trekken we sterkere profielen aan.'

Volgens Lieselot Ignoul, voorzitter van de Studentenraad UCLL regio Leuven, is de nadruk op kennis een verouderde insteek. 'De tijd dat de leerkracht de slimste van het dorp was, is voorbij. Een leerkracht moet kunnen lesgeven, geen wandelende encyclopedie zijn.'

Meer dan een vat vol kennis

Het zwaarste aan de opleiding was voor Ignoul niet de theorie, maar de praktijk. 'Dat meet je onmogelijk in een test. Ik heb leraren gekend die veel weten over hun vak als je een op een met hen

praat, maar het niet overgebracht kregen.'

Op dit moment heeft de lerarenopleiding al een niet-bindende proef: de instaptoets. Lijne Vloeberghs, opleidingsverantwoordelijke aan de UCLL, vindt dat een goed feedbackinstrument. 'Het laat de werkpunten en sterktes van de student zien. Maar een goede leraar is veel meer dan een vat vol kennis.'

Dylan Couck, bestuurder bij de Vlaamse Vereniging van Studenten: 'Veel opleidingen klagen over de dalende kwaliteit van de instroom. Dat is niet origineel. Eeningangsexamen als oplossing vind ik weinig overtuigend als duurzame oplossing.'

Lerarentekort

Vlaanderen kampt op dit moment met een lerarentekort. Het kabinet geeft toe dat juist nu kandidaat-leraren aan de poort tegenhouden contra-intuïtief lijkt. 'Je zou kunnen zeggen: we

zetten de deur wagenwijd open want we hebben leraren nodig. Maar daar zouden we later spijt van krijgen', zegt de woordvoerder van minister van Onderwijs Ben Weyts.

Via het examen denkt het kabinet juist meer en betere studenten aan te trekken. De minister vergelijkt het met een schouw: als je een groot gat maakt, krijg je amper tocht. Het trekt pas als je maar een klein gaatje maakt.

'Hetingangsexamen zal de opleiding niet aantrekkelijker maken'

[Lieselot Ignoul](#), voorzitter *Studentenraad UCLL Regio Leuven*

Lieselot Ignoul denkt dat hetingangsexamen de opleiding niet aantrekkelijker zal maken. 'Als er minder studenten worden toegelaten, zullen er ook minder studenten afstuderen. De werkdruk op de collega's zal enkel verhogen. Dat maakt de job niet aantrekkelijker.'

Dylan Couck kan de effecten moeilijk inschatten: 'Misschien wordt het beroep inderdaad aantrekkelijker op lange termijn. Maar de problemen van nu zijn daarmee niet opgelost. Het is een maatregel op basis van buikgevoel.'

Onderzoek voor 2022

Het onderzoek naar de bindende toelatingsproef staat pas gepland voor 2022: een jaar voor het kabinet in campagnemodus gaat (voor de verkiezingen van 2024, red.). De kans dat het examen er staat voor het einde van legislatuur is dus bijzonder klein.

De ontwikkeling van de toets vereist veel studie. Daarnaast is het ook de vraag of het examen er komt. De regeringsdocumenten hebben het enkel over een 'onderzoek'. Veel zal afhangen van de houding van het onderwijsveld.

De studentenraad van de UCLL heeft al contact opgenomen met studentenraden van andere hogescholen om gezamenlijk actie te voeren tegen hetingangsexamen. ☺

© Anne-Leen Declercq

Vlaanderen protesteert, Leuven investeert

Nu forse besparingen van de nieuwe Vlaamse regering steeds fellere protesten uitlokken, gooit het nieuwe stadsbestuur van Leuven het over een andere boeg, met 450 miljoen euro aan investeringen.

door [Kobe Penninckx](#)

De ploeg van burgemeester Mohamed Ridouani (SP.A) besliste om de komende zes jaar maar liefst 450 miljoen euro te investeren in onder andere zorg, cultuur, en verkeersinfrastructuur. 'Dit stadsbestuur zal niet op de rem gaan staan, maar net daadkrachtig de juiste keuzes voor de toekomst maken', aldus Ridouani. De meerjarenbegroting waarmee het Leuvense stadsbestuur maandag uitpakte, leest als een Sinterklaasbrief waarbij het onduidelijk is of de stad de rol van kind dan wel die van Sint vertolkt.

'Het is effectiever om eerst objectieve informatie te verzamelen en dan gericht in te grijpen'

[Thomas Van Oppens](#), *Schepen van Studentenzaken (Groen)*

Leuven wil de komende zes jaar 618 nieuwe sociale woningen bouwen, 5000 extra fietsstallingen plaatsen, zeven pleinen renoveren en een nieuw dierenopvangcentrum openen. De stad voorziet 150 miljoen euro voor investeringen in de zorg, 100 miljoen euro voor de (her-)aanleg van straten, voetpaden en fietspaden, en 57 miljoen euro voor verbeteringen in de sportinfrastructuur.

Ambitieuze maatregelen

Burgemeester Ridouani is ambitieus: 'Leuven zal aan de kop van het peloton van de meest leefbare steden komen, en tegelijk zullen we zorg dragen voor iedereen die in onze stad woont.' Een eerste maatregel die in het oog springt, is het plan om twaalf parken aan te leggen of te vernieuwen. Zo komt er een nieuw park op de huidige parking van het Sint-Pietersziekenhuis, en wordt het historische Stads-park grondig gerenoveerd. Ook de Vismarkt en het OPEK-plein krijgen een make-over.

De sportieve Leuvenaar wordt in de watten gelegd met de bouw van een balsportenhof in Heverlee, met vijf 'units' voor balsporten, én er wordt gezocht naar een locatie voor een nieuw 50-meter bad. Cultureel gezinde Leuvenaars blijven evenmin in de kou staan. De steun voor de Leuvense culturele sector stijgt tegen 2025 naar 3,25 miljoen euro per jaar.

Maar Leuven wordt niet enkel bewoond door (cultureel gezinde, sportieve) Leuvenaars. De stad verwelkomt ieder jaar zo'n 50.000 studenten, wat vaak gepaard gaat met onder meer nachtlawaai, zwerfvuil en wildplassen. Het stadsbestuur wilt dit aanpakken met zogenaamde nudging-technieken. Dat zijn kleine, subtiele ingrepen die positief gedrag uitlokken, zoals 's nachts het licht van de straatlantaarns dimmen.

'Hier is heel wat wetenschappelijk onderzoek naar gevoerd', zegt schepen van studentenzaken Thomas Van Oppens (Groen). 'In een onaangenaam, fel wit licht zijn mensen nu eenmaal actiever en sneller geneigd tot overlast.' De stad is ook van plan om op strategische plaatsen, zoals de Naamsestraat, geluidssensoren te installeren, die kunnen meten waar en wanneer er nachtlawaai is. 'Je kan wel een Oktobercampagne houden (de overlastcampagne van LOKO, red.), maar het is veel effectiever om eerst objectieve informatie te verzamelen, en daarna gerichte ingrepen te doen. Wie niet meet, die weet niet', aldus Van Oppens.

Oppositie misnoegd

Toch wil het stadsbestuur ook de meerwaarde van de studenten in de verf zetten. 'Een hele kleine groep studenten verzuurt het voor de rest', zegt Van Oppens. 'We willen er echt een prioriteit van maken om het samenleven tussen studenten en Leuvenaars te bevorderen.' De stad organiseert daarom een jaarlijkse engagementenbeurs voor studenten, en voorziet 15.000 euro om positieve interactie tussen studenten en inwoners te faciliteren.

Om de begroting te doen kloppen, verhoogt het stadsbestuur de gemeentelijke opcentiemen op de onroerende voorheffing, zodat huiseigenaars in Leuven meer belastingen zullen moeten betalen. Oppositiepartijen Open VLD en N-VA zijn misnoegd. Zij vrezden dat de Leuvense huizenprijzen hierdoor nog harder zullen stijgen dan al het geval is. 'We kiezen ervoor de onroerende voorheffing te verhogen, omdat we zo de Leuvenaar net het minst hard treffen. 40% van deze belasting wordt betaald door rechtspersonen, en bij de overige 60% huiseigenaars zitten een heel deel niet-Leuvenaars', countert schepen van Financiën Carl Devlies (CD&V).

Potentieel zouden ook de huurprijzen van studentenkoten kunnen stijgen, omdat verhuurders deze belastingverhoging zouden doorrekenen in de huurprijs. Dit spreekt Devlies tegen: 'De huurprijs van studentenkoten wordt eerder bepaald door vraag en aanbod. Dit is een taks die betaald zal worden door de eigenaars van huizen, niet door de huurders.' ☺

© Ana Van Liedekerke

Talen leren onder vier ogen

Oogbewegingen kunnen aantonen wat er gebeurt in het brein bij het leren van talen. Aan de KULAK wordt dit gebruikt in onderzoek naar vreemde taalverwerving.

door [Nele Thyvelen](#)

Talen leren kan op verschillende manieren, ook bijvoorbeeld tijdens het netflixen. Maribel Montero Perez onderzoekt dit door middel van eye-tracking. Dit doet ze in de onderzoeksgroep ITEC, een samenwerking van de KULAK en imec. Daarbij gaat men van het idee uit dat er een link is tussen waar onze ogen naar kijken en wat er op dat moment verwerkt wordt in de hersenen.

Eye-tracking is een methode waarbij de oogbe-

wegingen van een persoon worden gemeten. Er wordt bijvoorbeeld gekeken hoelang en waar een persoon zoal naar kijkt. De methode kan bij veel verschillende types onderzoek worden gebruikt, zoals psychologisch onderzoek, marketingonderzoek, enzovoorts.

'Per ongeluk' nieuwe woorden leren

In haar onderzoek focust ze vooral op incidentele woordenschatverwerving of het oppikken van woorden terwijl de focus niet ligt op het leren van een vreemde taal maar wel op bijvoorbeeld het begrijpen van een tekst of film. Een voorbeeld hiervan is het bekijken van een video in een vreemde taal met ondertitels in dezelfde taal. De focus ligt dan op het begrijpen van deze video en niet op het leren van nieuwe woorden in een vreemde taal.

'Eye-trackingonderzoek is gebaseerd op het idee dat onze oogbewegingen een indicatie geven over de onderliggende cognitieve processen die plaatsvinden terwijl je een bepaalde taak uitvoert', benadrukt Montero Perez. Bij het kijken naar een video zijn er verschillende bronnen van informatie: beeld, audio en ondertitels. Ook hoe mensen omgaan met die verschillende bronnen is een belangrijk deel van het onderzoek. Via eye-tracking wordt dan gemeten hoeveel aandacht wordt besteed aan ondertitels en hoeveel aandacht aan het beeldmateriaal. Montero Perez stelt dat 'als er moeilijke woorden in de ondertitels staan, er vaak nauwelijks nog tijd is om effectief naar het beeld te kijken.'

Eye-tracking kan het niet alleen

Eye-tracking alleen is niet genoeg om dit onderzoek tot een goed einde te brengen. Het is belangrijk dat de methode niet op zichzelf staat, maar wordt gecombineerd met andere methodes. Eye-tracking toont namelijk enkel oogbewegingen, fixaties en fixatietijden op het scherm - de aandacht dus. Het toont niet het resultaat van dat leren. 'Via eye-tracking weet je waar en hoe lang

er naar een bepaald element is gekeken, maar je weet nog niet hoe je die oogbewegingen moet interpreteren.'

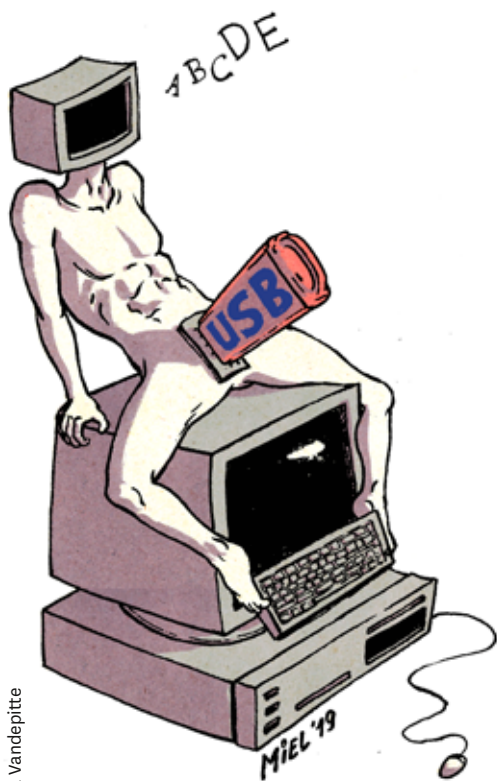
Eye-tracking meet hoeveel aandacht wordt besteed aan ondertitels en beeldmateriaal

Om resultaten te kunnen meten, is het belangrijk om te polsen bij deelnemers van het onderzoek. 'De rijkdom ligt in de combinatie van eye-tracking en andere methodes voor dataverzameling, want vaak krijg je dan een heel andere kijk op je resultaten'.

Een voorbeeld hiervan is ook te vinden in het onderzoek van Montero Perez over de impact van ongekende woorden op het kijkgedrag. De vraag is of er een verschil is in verwerking tussen de ingestudeerde woorden en de woorden die de deelnemers nog niet kenden en of dit hun aandacht beïnvloedt.

Montero Perez stelt vast dat qua oogbewegingen en tijd dat er naar ongekende en ingestudeerde woorden gekeken wordt, er weinig verschil is. Uit het interviewen van de testpersonen blijkt dat de onderliggende verwerkingsprocessen verschillend zijn. Bij de ingestudeerde woorden wordt er teruggedacht aan wat het woord betekent. Niet gekende woorden worden gelezen en als ongekend geïdentificeerd.

'Eye-tracking biedt veel opties en zorgt voor een rijke datacollectie. Het is dan ook niet verrassend dat deze techniek ondertussen zijn plaats verworven heeft in onderzoek naar verwerving van vreemde talen', aldus Montero Perez. ☺

© Miel Vandepitte

Leerstoelen KU Leuven onder vuur

In 2018 waren 107 leerstoelen aan de KU Leuven goed voor 6 miljoen euro. De meerderheid staat op naam van bedrijven. Comac Leuven betwist dat daar ethisch en onafhankelijk onderzoek uit voortkomt.

door [Ana Van Liedekerke](#)

Sponsors van een leerstoel schenken een bedrag en bepalen samen met de universiteit een thema, waar een onderzoeker mee aan de slag gaat. Rector Luc Sels getuigt dat elk van die samenwerkingen een ethische toets doorgaat om foute doelstellingen te vermijden. De schenker heeft geen zeg in het concrete onderzoek, dat vrij en onafhankelijk gebeurt.

Daar plaatst Comac Leuven in het pas verschenen dossier 'Deuren van de KU Leuven staan wijd open voor bedrijfswereld' vraagtekens bij. Felix Kumps, auteur van het dossier: 'Er is geen bindend ethisch charter. Als men zegt dat er een ethische toets is, waarom blijft men dan samenwerken met bedrijven als Bayer?'

Twijfelachtige leerstoelen

Farma- en landbouwbedrijf Bayer heeft vier leerstoelen op zijn naam staan, die Comac herbekeken wenst. Ze verwijzen ondermeer naar giftige middelen, controversiële dierproeven en de omstreden fusie met Monsanto, waar boeren in de derde wereld zich moeten verbinden om elke zaadpartij die ze kopen slechts voor één generatie te gebruiken.

Een ander voorbeeld uit het dossier is farmabedrijf Medtronic, dat dokters omkocht om producten te verkopen en Kellogg's. De voedingsproducent heeft een leerstoel nutritionaliteit, hoewel het met misleidende advertenties zijn producten probeert te maskeren als gezonder dan ze zijn en met palmolie werkt gewonnen uit kinderarbeid. Luc Sels vindt het voorbeeld bij de haren getrokken: 'Mocht de leerstoel zich in het specifieke domein van palmolie winning situeren, dan zou die afweging totaal anders zijn.'

Onderzoek versus bedrijven

Volgens Sels moet je de ethische stappen van de bedrijven onderscheiden van het onafhankelijk onderzoek: 'Je hebt aan de ene kant, waar Comac naar kijkt, de waarden en doelstellingen van een bedrijf. Aan de andere kant heb je de doelstellin-

gen, de onafhankelijkheid en de ethische regels van het universitair onderzoek. Dat zijn zaken die we zelf in handen hebben.'

'Mocht de Kellogg's leerstoel zich in het domein van palmolie winning situeren, dan zou de afweging totaal anders zijn'

[Luc Sels, rector KU Leuven](#)

Kumps vindt dat te kort door de bocht: 'Dat zijn geen twee zaken die los van elkaar staan. De bedrijven bepalen het kader.' Apache citeert in een onderzoeksstuk over leerstoelen de Koninklijke Vlaamse Academie van België voor Kunsten en Wetenschappen (KVAB), die expliciet waarschuwt voor de aanwezige opvatting dat de universiteit gezien wordt als instrument voor de economie. 'Wie het geld schenkt bepaalt de geloofwaardigheid van de universiteit. Toen directeur Howard Davies van de London School of Economics opstapte, was dat niet omdat er foute dingen met geschonken geld gebeurden, wel omdat het geld afkomstig was van Qadhafi. Maar voor Sels weegt geen van de ethische problemen bij de bedrijven genoeg door om de samenwer-

© Ana Van Liedekerke

king stop te zetten: 'Ik kan mij bij de leerstoelformules geen enkel bedrijf voor de geest halen dat momenteel een dergelijk bezoedeld imago heeft.'

Volgens hem kun je een misstap van een bedrijf niet blijven doorrekenen in elke samenwerking. 'En de vraag is ook of je een divisie in België behandelt overeenkomstig een fout die gemaakt is in een andere divisie in een ander land.' Janssen is dochterbedrijf van J&J, veroordeeld voor omkoperij, maar is zelf een gerespecteerd werkgever.

Mensenrechtencharter

Comac eist in het dossier onder meer een bindend en transparant ethisch charter. Net deze week werd een mensenrechtentoets goedgekeurd door de vijf Vlaamse rectoren. Het is de uitwerking van het mensenrechtencharter, dat Sels beloofde in 2017 na de stopzetting van LAW-train, een samenwerkingsproject tussen de KU Leuven en Israëlische partners. De KU Leuven implementeert de tekst momenteel in haar werking, in de ethische commissie 'Dual Use, Military Use & Misuse of Research'.

De kopzorgen van Comac zullen er niet mee opgelost zijn. 'Op zich verandert die niet zoveel aan hoe wij werken', stelt Sels over het nieuwe charter. 'Er is altijd een grote omzichtigheid geweest bij de samenwerking met landen die mensenrechten niet respecteren of bij de samenwerking met bedrijven die op dat vlak een slechte reputatie hebben.' Een strikte en uitgebreide ethische toets voor elk nieuw project, zoals Comac die wenst, behoort niet tot het plan. ☺

Goede doelen van de KU Leuven missen naambekendheid

December is bij uitstek de maand van de goede doelen. Ook de KU Leuven heeft haar centrum voor donaties in de vorm van het Universiteitsfonds dat de verschillende goede doelen van de KUL onderhoudt.

door [Benno Debals](#)

Al sinds haar oprichting in 1425 ontvangt onze alma mater giften van mensen en instituten die de universiteit een warm hart toedragen. Tegenwoordig heeft de KU Leuven een Universiteitsfonds dat als centrum voor mecenaat en sponsoring dient en zich inzet om giften aan interne goede doelen te schenken. Naambekendheid blijft een probleem, en omdat de KU Leuven geen vzw is kan het niet deelnemen aan acties zoals de Warmste Week.

'Alles is een goed doel'

Wat definieert een goed doel? Leen Imbrechts, hoofd van de afdeling Algemene Fondsenwerving, verduidelijkt hoe het Universiteitsfonds die goede doelen breed definieert: 'Eigenlijk kunnen giften worden gestort aan eender welk onderzoek of project dat loopt aan de KU Leuven. Op de website worden de fondsen en enkele projecten uit-

'De grootste groep van donors zijn degenen die minder dan duizend euro schenken'

[Leen Imbrechts, afdelingshoofd algemene fondsenwerving](#)

gelicht en thematisch gerangschikt, maar dat zijn dus niet de enige opties.'

Ondanks die brede definitie van goede doelen volgens het Universiteitsfonds, blijft het grootste deel van de schenkingen naar kankeronderzoek gaan, en in de tweede plaats naar gezondheidszorg. Dat heeft de KU Leuven vooral te danken aan het feit dat ze een Universitair Ziekenhuis heeft. Op de website van het Universiteitsfonds valt die overheersing duidelijk op. Daar worden alle fondsen en enkele interessante onderzoeken in kaart gebracht, en de gezondheidszorg is duidelijk prominent aanwezig.

Maar die lijst bevat ook eerder maatschappelijke fondsen, zoals het Bibliotheekfonds of fondsen die het erfgoed van de KU Leuven onderhouden. Ook ontwikkelingssamenwerking ontbreekt niet op de lijst. Maar Imbrechts duidt er daarnaast op dat er schenkers gezocht worden voor onderzoeken die 'minder sexy zijn'. Fundamenteel onderzoek wordt vaak over het hoofd gezien, terwijl praktisch gericht onderzoek sneller geld verzamelt. Dat probeert het Universiteitsfonds deels te balanceren.

De weg van het geld

De vraag is dan natuurlijk waar al dat geld naartoe gaat eenmaal het is gestort. Zo zijn er verschillende manieren om geld over te maken: je kunt een specifiek onderzoek steunen, een fonds kiezen of gewoon geld storten aan het Universiteitsfonds om hen te laten beslissen. Waar je geld naartoe gaat is dan afhankelijk van een bestuurscommissie, zegt Imbrechts: 'Als je gewoon een

gift overmaakt aan KU Leuven, zonder dat je zelf de bestemming aangeeft, houden we dat bij in een pot van onbestemde giften. Wanneer de pot vol is, beslist de beleidstop van de universiteit zelf waar het geld het best kan aangewend worden.'

'Grote schenkers hebben even weinig inspraak als kleine schenkers'

[Francis Taulelle, medebeheerder convergent researchfund](#)

Daarnaast kan er ook rechtstreeks geld overgemaakt worden aan een specifiek fonds, wat de meest courante gang van zaken is. Professor Francis Taulelle is medebeheerder van het Convergent Research Fund, dat probeert in te zetten op humanitaire vraagstukken in de wetenschappen. Hij verklaart hoe het geld beheerd wordt in zo'n fonds: 'De KU Leuven werkt op basis van het principe van filantropische schenkingen, waarbij je je vertrouwen stelt in de beheerder van het fonds die beslist waar het geld naartoe gaat. Grote schenkers hebben even weinig inspraak als kleine schenkers. Als je wel inspraak wilt, moet je naar het LRD (Leuven Research and Development, red.) gaan om een contract op te stellen.'

Die fondsen gaan niet enkel naar grote onderzoeksprojecten, maar ook doctoraten en postdocs

Nieuwe actie StuBru loopt falikant af : de te warme week

© Anne-Leen Declercq

worden ermee gesponsord. Zoals Taulelle zegt, geloven veel beheerders dat studenten even gemotiveerd zijn om vraagstukken op te lossen als vaste onderzoekers. ☺

Er is ook een duidelijk verschil tussen het storten aan een intern doel van de KU Leuven of het storten aan een extern goed doel, zoals Kom Op Tegen Kanker of Artsen Zonder Grenzen, zegt Imbrechts. Wanneer je stort aan iets als Kom Op Tegen Kanker, heb je minder overzicht waar je geld naartoe gaat, gezien zij hun inkomsten ver-

delen over verschillende onderzoekscentra. Bij een fonds ben je meer bewust van de bestemming van je geld.

Piramidemodel

Grote schenkers zijn er genoeg en nemen hevig deel aan het bestuur van de fondsen, maar ook de modale mens kan toedragen aan die fondsen. Volgens Imbrechts is het schenkerspubliek van de universiteit in te delen in een klassieke fondsenwervingspiramide: 'De grootste groep van

donors zijn de kleinere, die minder dan duizend euro schenken. Hoe hoger het bedrag, hoe kleiner de groep. Bovenaan de piramide, in de kleinste groep, vind je de legaten en major gifts.'

Imbrechts gaat verder en zegt dat die kleinere groep toch ook iets grote sommen schenkt in vergelijking met de meeste ngo's: 'Een gemiddelde schenking is €90, en ligt daarmee ruim boven het minimum van €40 om in aanmerking te komen voor een fiscaal voordeel.' Uit het rapport van 2018 blijkt zo dat er 21.606.901 euro is opgehaald uit mecenaat en sponsoring, waarvan 6,5 miljoen uit schenkingen en fondsen.

Het Universiteitsfonds onderneemt weinig actie om zich meer in de kijker te plaatsen

Voor het Universiteitsfonds is het ook belangrijker dat kleine schenkers blijven terugkomen. Daarom publiceert het jaarlijks een jaaroverzicht van verwezenlijkte doelen en waar het geld naartoe is gegaan. Voor kleinere schenkers zijn er nieuwsbrieven, voor grotere schenkers is er meer persoonlijke opvolging van de fondsen. Iedereen wil graag weten welke impact zijn gift heeft en waar zijn geld naartoe is gegaan, alleen zijn de verwachtingen over die terugkoppeling anders bij een schenker van 50 euro dan bij iemand die 50.000 euro schenkt.

Nog geen naambekendheid

Ondanks de miljoenen opgehaalde centen blijft het Universiteitsfonds met naambekendheid kampen. Zo blijven veel van de eindejaarscampagnes die aan de universiteit worden gehouden, geld opbrengen voor externe goede doelen, een trend die het Universiteitsfonds betreurt. Veel actie lijkt het Universiteitsfonds jammer genoeg niet te ondernemen om zich meer in de kijker te plaatsen.

Maar daarbij moet het ook tegen moeilijkheden opboksen. Deelnemen aan de Warmste Week is bijvoorbeeld uit den boze, gezien de achterliggende Boudewijnstichting enkel vzw's erkent als goede doelen. Datzelfde geldt voor veel andere stichtingen, waardoor een bedrijf als de KU Leuven zich moeilijk kan profileren bij de man in de straat als goede doel. Bovendien hebben alumni hier veel minder de neiging om nog geld te done- ren aan de KU Leuven, terwijl dat bijvoorbeeld in de Angelsaksische wereld volledig ingeburgerd is. ☺

Hoe sugardating sekswerk normaliseert

Sugardating is sekswerk, maar heeft met een dating-focus niet het imago van klassieke prostitutie. Omdat sugarbabies zich vaak niet als sekswerkers identificeren, is goede vertegenwoordiging moeilijk.

door [Ana Van Liedekerke](#), [Daan Delespaul](#) en [Remo Verdickt](#)

'I can fly you over to Milan twice a month'. Zelfs zonder een berichtje te sturen krijg je met een profiel op een sugardatingsite het ene na het andere verzoek. Een deel stuurt van over de hele wereld: Abu Dhabi, Singapore en New York passen de revue. Maar ook Leuven is populair met 43 actieve profielen: 'Heb je zin om maandagavond te komen eten bij mij? Er rijdt een bus die stopt op 50 meter van mijn deur.' 'Het is zo koud... ik doe een poolparty in het verwarmd zwembad van mijn villa... kom je af?'

'Financiële motiveringen komen niet vaker voor dan motiveringen vanuit persoonlijke interesses'

[Sam Geuens](#), *klinisch seksuoloog*

De gehoopte afspraken zijn in praktijk geen onschuldige zwembadfeestjes. Sugardating is een vorm van sekswerk die het midden houdt tussen prostitutie en escortservices. 'Het hangt ervanaf hoe je prostitutie definieert', meent Martine Claeysens van Violet, een organisatie die medische en sociale hulp biedt aan sekswerkers in Vlaanderen. 'Sugardating bevindt zich op de dunne lijn tussen het datinggebeuren en sekswerk. Niet alle sugarbabies identificeren zich als sekswerkers.' Sugardating is voor de meesten dan ook meer een bijverdienste dan een concreet beroep.

Studenten als doelgroep

Als jonge maar financieel zwakkere groep zijn

studenten een ideale doelgroep voor sugardating. België zit met zijn omringende buurlanden aan 2 tot 7 procent van de studenten die zeggen dat ze ooit aan sekswerk hebben gedaan, vertelt klinisch seksuoloog Sam Geuens. 'Dat gaat van fysieke seks tot webcamstrippen. Wat je ziet, is dat studenten gemakkelijker in een idee van sugardating terechtkomen dan in andere vormen van regulier sekswerk.'

Sugarboy Tristan* weet dat er in Leuven heel wat meisjes in het milieu zitten. 'Ze hebben wel concurrentie met de privé-ontvangsters, maar hun leeftijd spreekt enorm aan. Studenten hebben altijd de kans casual te daten voor geld. In andere steden als Antwerpen is het fenomeen wel nog veel groter dan in Leuven.'

Historica Magaly Rodríguez Garcia, gespecialiseerd in prostitutie, is daar niet over verbaasd: 'Je kan snel veel geld verdienen met sugardating en andere vormen van prostitutie. Als je met een studentenjob bij een winkel of een café een paar honderd euro verdient, dan kan de keuze voor sugardating of escortwerk snel worden gemaakt.' Een afspraakje met de juiste sugardaddy of sugarmommy kan gelijk staan aan een maandloon. 'Ik wil dit helemaal niet promoten, maar de economische logica achter sugardating is heel duidelijk.'

Voorbij de clichés

Studenten in armoede blijken niet de eerste doelgroep. 'Vaak gaat men het eerder doen om de materiële levensstandaard te verbeteren', getuigt Claeysens van Violet. Dat is een verschil met landen waar het inschrijvingsgeld veel hoger ligt: 'Een studie in Engeland laat zien dat daar veel meer de financiële noodzaak speelt in het uitoefenen van sekswerk, omdat de studiegelden daar veel hoger liggen.' Voor landen als België zou het eerder om een goede bijverdienste gaan.

Volgens Sam Geuens is een financiële wens niet altijd de eerste drijfveer: 'Die financiële motive-

ringen komen niet vaker voor dan de motiveringen vanuit persoonlijke interesse, nieuwsgierigheid et cetera.'

'Door de verborgen aard kunnen sugarbabies kwetsbaar en chanteerbaar zijn: dat zet de deur open voor misbruik'

[Martine Claeysens](#), *Violet*

Hij wil ook het cliché ontcrachten dat sugardating en bredere vormen van studentensekswerk vooral draaien om de uitwisseling tussen jonge meisjes en oude mannen: 'Iedereen denkt bij studenten en sekswerk aan het stereotiepe beeld van een jong meisje. Maar uit onze cijfers komt heel duidelijk naar voren dat de helft of meer van de actieve studenten jongens zijn.'

Stigma

Sugardating is strikt genomen legaal, maar net als bij prostitutie is de organisatie ervan verboden. Het gedoogbeleid dat de overheid daarover hanteert, leidt echter tot minder bescherming voor de sekswerker zelf. Professor Rodríguez Garcia maakt zich vooral om die reden zorgen: 'De staat zou er eigenlijk beter aan doen om prostitutie te erkennen om de nodige bescherming te kunnen bieden aan sekswerkers, sugarbabies, toyboys en dergelijke. Als er iets gebeurt met die jonge vrouwen en mannen, zitten ze in een limbo.'

Om de sector minder aantrekkelijk te maken, ziet de staat wel toe op de winsten die de sector biedt. 'Sugardating is prostitutie, hoe je het ook

draait of keert. Als zwartwerk is het strafbaar', getuigt Tristan. 'Wanneer ze erachter komen dat je geld vraagt voor seks, kun je in de problemen raken met de fiscus. Daarom zet je best nooit prijzen op de site maar enkel in chat- en telefoongesprekken.'

Claeysens ziet een probleem in het stigma dat rond sekswerk heerst: 'Mensen begeven zich op een pad waarover maatschappelijke afkeuring is. Het verborgen leven dat ze daarom vaak moeten leiden, is een van de grote moeilijkheden.' Die verborgenheid kan aanleiding zijn tot misbruik. Claeysens: 'Omdat sugarbabies kwetsbaar zijn door het willen verborgen houden van hun activiteit, kunnen ze op die manier chanteerbaar zijn en kan dat de deur openzetten voor misbruik.'

'Omdat ze zichzelf niet zien als sekswerkers, bestaan er geen specifieke organisaties om hulp te bieden'

[Sam Geuens](#), *klinisch seksuoloog*

Omdat sugardating meer dan andere vormen van sekswerk een nevenactiviteit is, identificeren sugarbabies zich niet als sekswerkers. Rodríguez: 'Sugardating geeft meer dan klassieke prostitutie de indruk van het authentieke; het normaliseert meer de relatie. Je zit aan tafel met een jonge dame of heer en je weet dat die persoon geen doorwinterde sekswerker is. Dat maakt het natuurlijk iets unieker of spannender en dat is ook waar klanten naar op zoek zijn.'

Slechte vertegenwoordiging

De verhalen van sugardating raken op die manier wel minder snel bij organisaties als Violet, terwijl ze daar volgens Claeysens wel een plaats hebben: 'Voor ons is er geen onderscheid: wie via die weg seksuele diensten aanbiedt kan ook bij ons terecht. 'Volgens Sam Geuens kan dat lastig zijn: 'Omdat een groep zich niet identificeert als sekswerker, maar wel dat soort activiteiten bedrijft, bestaan er geen specifieke organisaties om die mensen hulp te bieden. Dat betekent dat zij een persoonlijke drempel over moeten om naar een huisarts te gaan als ze bijvoorbeeld een soa screening nodig hebben of zich niet goed voelen.'

Van 'problemen' wenst Geuens niet te spreken. Zelf gaf hij in Groot-Brittannië therapie aan studentensekswerkers: 'Mensen denken dan op

© Kaylan Saro

nieuw heel stereotiep dat studenten die bezig zijn met sekswerk en de stap naar hulp zetten waarschijnlijk aan het verdrinken zijn en zoeken naar stopzetting. Dit terwijl 8 of 9 op 10 van de mensen die ik behandelde absoluut niet de vraag hadden hen te helpen te stoppen. Ze vroegen hulp om hun sekswerkjob te combineren met hun studie, persoonlijke leven, vrienden en familie; in principe dezelfde vorm van stress die elke andere job met zich meebrengt.'

Volgens hem is een betere regulisering voor heel de sekswerksector de eerste stap: 'Als dat heldere statuut er zou zijn, zouden mensen die actief

zijn in sugardating misschien ook sneller zeggen dat ze onder de noemer 'sekswerk' vallen. Dat heeft administratieve en andere voordelen.'

Een mogelijk nadeel is dat je dan zelfstandig sekswerker op je cv hebt staan bij een eventuele carrièreomschakeling. Maar regulisering en specifieke statuten voor bijvoorbeeld sugardating kunnen een einde maken aan de grijze juridische en identitaire zone waar sugarbabies zich op dit moment in bevinden.☺

* *Tristan is een gefingeerde naam.*

'Mijn prijs is 120 euro per uur, 500 voor een nacht'

Tristan datet als sugarbaby voor geld met 45- tot 60-jarigen. Dat gaat gepaard met mentale druk: 'Het is niet gemakkelijk in de stemming te komen als er iemand met zo'n leeftijdsverschil voor je ligt.'

door [Ana Van Liedekerke](#)

Tristan* is twintig jaar en sinds anderhalf jaar sugarbaby. Sommige periodes datet hij frequent, andere vrij sporadisch. Nu focust hij zich even op school en studies. Want het sugardaten eist zijn uren.

'Via het profiel van een sugardaddy regelen tussenpersonen dates voor anderen en strijken een deel van het geld op'

Hoe ben je erin gerold?

Tristan: 'Ik had een studentenjob en verdiende niet zoveel. Een collega vertelde over een vriendin van haar die aan sugardating deed. Zo ben ik het gaan opzoeken. Ik heb een profiel aangeemaakt op een escortsite. Heel discreet, niet met mijn gezicht, wel met wat ik wel en niet aanbied.'

Heb je nooit problemen gehad met grenzen?

'Discretie is de gouden regel van elke sugarbaby. Het is wel zo dat wanneer je een date hebt met een persoon die steeds grenzen aftast en probeert te verleggen. Maar wederzijds respect en elkaars limieten respecteren blijven de basis.'

Hoort seks er altijd bij?

'Ja, je vindt nooit een sugardad of sugarmommy die bereid is om een persoon financieel te helpen, zonder dat er iets tegenover staat. Daarom ben je best niet afhankelijk van één sugardad of

sugarmommy. Als je een wederzijdse relatie aan gaat, waarbij je financiële hulp krijgt, is dat een contract waar je moeilijk uit raakt. Ik zie sugardaddies en mommies maximum 4 à 5 keer terug.'

Hoeveel verdien je?

'Ik heb een vast uurtarief van 120 euro. Voor twee uur wordt dat 200 euro. Een overnachting bedraagt 500 euro. Voor tongzoenen en andere diensten reken ik een supplement van tien euro. Verder zijn mijn afspraken dat alles met condoom gebeurt en dat men vooraf betaalt.'

Worden die afspraken steeds nagekomen?

'Ik heb meegemaakt dat een vrouw vroeg na de date te betalen. Ik had toen veel moeite gedaan om op de locatie te raken, dus stemde ik in. Ach-

teraf probeerde ze af te bieden, zozegged omdat het niet was wat ze ervan verwacht had. Je kunt je voorstellen dat het niet altijd gemakkelijk is om jezelf in de stemming te krijgen als er iemand met een serieus leeftijdsverschil voor je op bed ligt. Uiteindelijk heb ik niet toegegeven. Het zijn trucs van de klant.'

Hoe ziet een typische sugardaddy of-mommy eruit?

'De meesten zitten in een leeftijdscategorie van 40 tot 65. Bij sugardaten is de kans groter dat men zoekt om iets langdurigs op te bouwen. Ze zijn op zoek naar een ontspannend contact. De meesten zijn ook getrouwd en willen niet dat het leeftijdsverschil uitkomt.'

Hoe verloopt een date?

'Eerst plaats je een advertentie op de website. Als je een verzoek krijgt, maak je duidelijke afspraken. Ik heb geen eigen plek, dus stel meestal

voor om naar een discreet *carhotel* te gaan. Je rijdt er binnen, betaalt er aan een automaat zonder dat iemand je ziet. Je kiest de sleutel van een garagepoort, die direct aansluit aan op de trap naar de kamer.'

'In de kamer vind je basisvoorzieningen als een douche, wc, bed en kleine zithoek. Wil je champagne of dineren, dan komt dat binnen via een gat door de deur. Als de echtgenoot op reis is, gebeurt het dat ze me uitnodigen. De meeste dates duren niet langer dan twee uur.'

Houd je het verborgen?

'Mijn ouders weten het niet. Vrienden wel, maar heel beperkt. Zodra je het vertelt, gaat je naam snel rond. Dat gaat gepaard met vooroordelen. Mensen denken dat je in het wilde weg seks hebt met middelbare mensen en op die manier soa's oploopt. Maar ik doe regelmatig een check-up en ben nooit iets tegengekomen.'

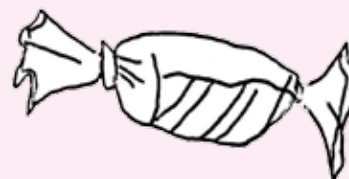
Heb je weet van misbruik?

'Ik denk dat het als jongen moeilijker is om erin geduwd te worden. Ik weet dat er bij meisjes meer mensen actief zijn die dates voor anderen regelen. Het zijn tussenpersonen die werken via het profiel van een sugardaddy en die een aandeel van wat de meisjes verdienen in hun eigen zak steken.'

'Zelf heb ik liever dat klanten ouder zijn, dan heb je minder kans op tegenstribbeling bij het betalen. Ze weten dat er meer op het spel staat.'

© Ana Van Liedekerke

'Je moet je lichaam echt kunnen geven, dat is niet voor iedereen evident'

Zou je mensen aanraden te sugardaten?

'Nee. Mentaal moet je er heel sterk voor zijn. Je moet je lichaam echt kunnen geven, dat is niet voor iedereen evident.'

'Mijn eerste date was niet gemakkelijk. Vanzelfsprekende principes als op voorhand geld vragen en zelf een condoom meebrengen heb je nog niet onder de knie.'

Denk je dat het de stereotypen bevestigt? 'Rich meets beautiful' is een uitgangspunt dat de clichés al in de mond neemt.

'Dat is een gecreëerd beeld, van oude rijke mannen en jonge mooie meisjes. In de praktijk gebeurt dat niet zo. Sommige mensen zijn specifiek op zoek naar bepaalde lichaamsvormen. Het moet niet altijd een schminkpopje zijn.'

Ben je jezelf op dates?

'Ik gebruik niet mijn eigen naam, maar ben wel eerlijk over mijn studies. Meestal helpt het om een verhaal te vertellen dat medelijden opwekt. Dat klinkt manipulatief, maar het werkt. Bijvoorbeeld dat je een moeilijke jeugd hebt gehad.'

Schetst de media een verkeerd beeld van sugardating?

'Dat denk ik wel. Je moet veel moet doen vooraleer je echt goed betaald wordt. Er is altijd prestatiedruk. Het beeld dat alle sugardaddies heel rijk zijn is ook foutief. Vaak gaat het om mensen die graag op dat vlak gewoon een extra luxe in hun leven willen. Je geeft hun de ervaring dat ze nog jong zijn, door die passievolle ervaring met jongeren te kunnen delen.☺

*Tristan is een gefingeerde naam

Lees het volledige interview op [veto.be](#)

Volgens de Europese Unie is de KU Leuven een boerderij (en ze krijgt er geld voor)

Zo'n 38% van het budget van de EU gaat naar rechtstreekse subsidies voor Europese boeren. Jaarlijks stroomt nochtans een behoorlijke som geld uit die pot naar Belgische universiteiten.

© Lara Lismont

door [Daan Delespaul](#)

Het is de suikerpot van de Europese Unie: want via het gemeenschappelijke landbouwbeleid (GLB) stroomt ook dit jaar weer 59 miljard euro uit de EU-begroting naar inkomenssteun voor boeren. Het GLB heeft als doel de voedselproductie in Europa op pijl te houden, maar anderzijds de prijzen voor de consument laag te houden. Die doelen worden bereikt door jaarlijks massale euro's subsidies naar landbouwbedrijven door te sluizen. Vooral het agrarische Frankrijk zou die steun over de jaren heen verdedigen.

De berekening van de subsidies is rechtstreeks verbonden met het aantal hectare dat een boer bezit

Nochtans zijn er heel wat problemen aan dat beleid verbonden. De berekening van de subsidies is immers rechtstreeks verbonden met het aantal hectare dat een boer bezit. Dat heeft tot gevolg dat 20% van de boeren tot 80% van de fondsen ontvangt. Ook Belgische grootgrondbezitters pikken een mooi graantje mee, en dat leidt vaak tot vreemde situaties. Zo ontvangt de KVLV Leuven jaarlijks een mooie 58 950,50 euro en gaat een kinderdagverblijf in Heverlee met 45 417,38 euro lopen. Ook de KU Leuven staat op de lijst, met een jaarlijks totaal van 52.354,32 euro. Wie de Bodem-

kundige Dienst België, een (onafhankelijke) spin-off van de KU Leuven, meetelt komt zelfs aan een jaarlijkse 127.459,83 euro.

Bij de KU Leuven wijst men erop dat het leeuwendeel van dat geld aan de universiteit werd toegekend via de TRANSfarm-site, een landbouwbedrijf van honderd hectare in handen van de KUL in Lovenjoel. Net als de Bodemkundige Dienst België produceert TRANSfarm wel, maar is het hoofddoel onderzoek en niet productie. Hoewel dit niet het originele doel van het beleid is, halen ook andere universiteiten subsidies binnen via onderzoeksinstellingen voor landbouwwetenschappen. De proefhoeve van de UGent, waar onder meer ook de proefdieren van de universiteit verzorgd worden, kreeg vorig jaar 26.932,11 euro. Ten zuiden van de taalgrens duikt de Universiteit van Namen als derde Belgische universiteit op, met 29.663,12 euro.☺

Het failliet van de filmkritiek

Steeds vaker lijken filmrecensenten een consensus van extremen na te streven. Iedere prent moet ofwel collectief afgekraakt ofwel geprezen worden. De anticiperende kijker betaalt finaal het gelag.

door Remo Verdickt

Het was een koude dinsdagavond waarop ik vol goede moed de cinemazaal betrad voor *The Irishman*. Akkoord, een jaar lang had ik het productieproces met argusogen gevolgd. Jeugdheld Martin Scorsese die in zee ging met antichrist Netflix, perdure digitale technieken om bejaarde acteurs te 'verjongen', een astronomische speelduur; het leken stuk voor stuk slechte ideeën. Inmiddels hadden de lovende kritieken echter mijn scepsis tot enthousiasme omgetoverd. *50,000 movie critics couldn't be wrong*. 209 ellendige minuten later sleepte ik mezelf moeizaam naar buiten. Hoe had ik me weer zo laten vangen?

Ik beschouw mezelf als devote filmfan met een eclectische smaak, die even onbevagen en enthousiast kan smullen van een jaren 40 film noir als een hedendaags sociaal-realistisch Oost-Europees drama. Van jongs af aan liet ik me in mijn queeste naar een volgende film leiden door gerenommeerde critici. De laatste jaren laten die mij en de rest van het publiek echter steeds vaker teleurgesteld achter wanneer het over hedendaagse cinema gaat. Zowat elke film in de Vlaamse kwaliteitskranten krijgt ofwel een erg hoge of lage score, die vaak allerminst overeenkomt met zijn intrinsieke merites.

Vanwaar die tendens naar extremen? Clickbait lijkt een logische verklaring. Potentiële lezers worden het snelst gelokt door superlatieven dan wel door het totaal in de grond boren van een film, en zo'n 1, 4 of 5 sterren prikkelen nu eenmaal meer de verbeelding dan een nuchtere 2 of 3. Het is een bedje waar men zowel in binnen- als buitenland ziek in is. Neem een website als *Rotten Tomatoes*, die meet hoe groot het percentage positieve recensies van een film is. Critici zijn unaniem lovend over een *The Last Jedi* of *Us*, de kijker reageert heel wat verdeelder. Alsof recensenten niet meer tegen de stroom

durven ingaan en vanaf de release een vaststaande consensus moeten bereiken.

Het profiel van de gemiddelde journalist dan: in Vlaanderen bestaat de overgrote meerderheid van de filmpers nog steeds uit blanke mannen van minstens 35 jaar. Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat deze om toch maar zo hip en woke mogelijk over te komen in een kramp schieten en enthousiast of net streng meegaan in iedere hype en heksenjacht. Als de Steve Buscemi-meme die een school binnen wandelt: *'How do you like your Netflix, fellow kids?'* Goedbedoelde maar matig tot incompetent gemaakte sociaal bewogen cinema als *If Beale Street Could Talk* en *BlackKlansman* wordt dan weer met fluwelen handschoenen aangepakt.

Hoe zou cultuurkritiek de golf van politieke correctheid en het internettijdperk kunnen weerstaan?

Genoeg geraasd. Misschien moet ik mijn jeugdfascinatie voor de filmpers maar laten varen. Is het niet grenzeloos naïef om te geloven dat een broos bastion als cultuurkritiek de golf van politieke correctheid en het internettijdperk zou kunnen weerstaan? En waarom moest ik überhaupt mijn anticipatie spiegelen aan of enten op die van derden? Voortaan laat ik de verwachting varen. Vanavond trek ik zonder hoop of huiver naar *Marriage Story*. Daarna zien we wel weer. ☺

De Splinter bevat een mening van de auteur. Ze bevat niet de mening van de redactie.

Verhoogd inschrijvingsgeld voor internationals in Frankrijk botst op kritiek

Net zoals het strategisch plan van de KU Leuven wil Frankrijk internationaal talent aantrekken. Toch verhoogde Frankrijk net als de KU Leuven het inschrijvingsgeld voor internationals.

door Pieter Jespers

De maatregel ging in september van dit jaar in, maar vorig jaar ontstond bij de aankondiging ervan veel protest. Aan de KU Leuven is de verhoging intussen een voldongen feit, in Frankrijk staat ze nog op de helling.

Een moeizame start

Op 1 januari ging het zogenaamde gedifferentieerd systeem van kracht, waarbij niet-EER studenten (van buiten de Europese economische ruimte) een ander (verhoogd) tarief moeten betalen. Voor bachelors betaalt men voortaan €2770 in plaats van €170. Voor masters en doctoraatsstudies gaat het respectievelijk om een stijging van €243 en van €370 naar €3770.

Hoewel de inschrijvingsgelden in publieke hogeronderwijsinstellingen in Frankrijk bij wet worden vastgelegd, pasten slechts zeven van de 73 openbare universiteiten ze tot op heden toe. Zo biedt een wet van 2013 de mogelijkheid om 10% van de studenten vrij te stellen van studiegeld.

Ook de studentenprotesten tegen de onderwijshervormingen verliepen veeleer solidair met de internationals, stelt Hans Cools, docent Geschiedenis van Frankrijk aan de KU Leuven. 'In Frankrijk zijn er veel meer buitenlandse studenten, ook vaak uit de oud-kolonies, dan in Vlaanderen. Ze worden ook als minder 'vreemd' ervaren door hun medestudenten. Alle colleges gaan bijvoorbeeld niet in het Engels maar in het Frans door, waardoor men samen zit.'

L'academie se révolte

In juli diende een collectief van studentenverenigingen een prejudiciële vraag in bij het Franse Grondwettelijk Hof over het besluit van 19 april, dat de verhoging oplegt. Ze stelden, met succes, de grondwettelijkheid van de maatregel in vraag. Zo bevestigde het Grondwettelijk Hof vorige maand dat het principe van 'gratis onderwijs' ook voor het hoger onderwijs geldt, zodanig dat het slechts toegelaten is om een 'gematigd inschrijvingsgeld' te vragen van de student.

Op basis van deze uitspraak keerde de Université de Lille twee weken geleden terug naar het oude systeem van inschrijvingsgelden, waarna men besliste de €2770 terug te zullen storten aan de studenten die erom vragen. Ongeveer 600 stu-

denten kwamen daarvoor in aanmerking. Nu zijn er dus nog maar zes universiteiten die het verhoogde geld daadwerkelijk heffen.

'Studentenprotesten tegen de onderwijshervormingen verliepen veeleer solidair met de internationals'

Hans Cools, professor geschiedenis van Frankrijk

'Precies omdat de universiteiten binnen de speelruimte die de wet hun biedt blijven. Een universiteit sluiten is ook een heel verregaande maatregel die olie op het vuur zou gooien', vertelt Cools, die ook meent dat de regering gehandeld heeft zoals gewoonlijk: 'Weliswaar pretendeert ze te luisteren sinds het verzet van de *gilets jaunes* volkomen uit de hand liep. Maar deze maatrege-

len zijn zonder voorafgaandelijk overleg genomen - een Frans patroon.'

Al enkele maanden komen studenten op straat, zo ook nog vorige week donderdag. #laPrecarite-Tue of het onzekere bestaan van studenten gaat viraal op Twitter. Begin vorige maand stak de jonge Anas zichzelf in brand. Het protest kreeg daarmee geen bijzonder verloop. 'Daarvoor is het incident te beperkt gebleven.' Maar ook te particulier: een student die protesteerde tegen het verlies van zijn beurs nu hij het vierde jaar voor de derde keer moest overdoen, claimde dat zijn bestaanszekerheid daardoor in gevaar kwam', stelt Cools.

Droits d'inscription modiques: Qu'est-ce que c'est?

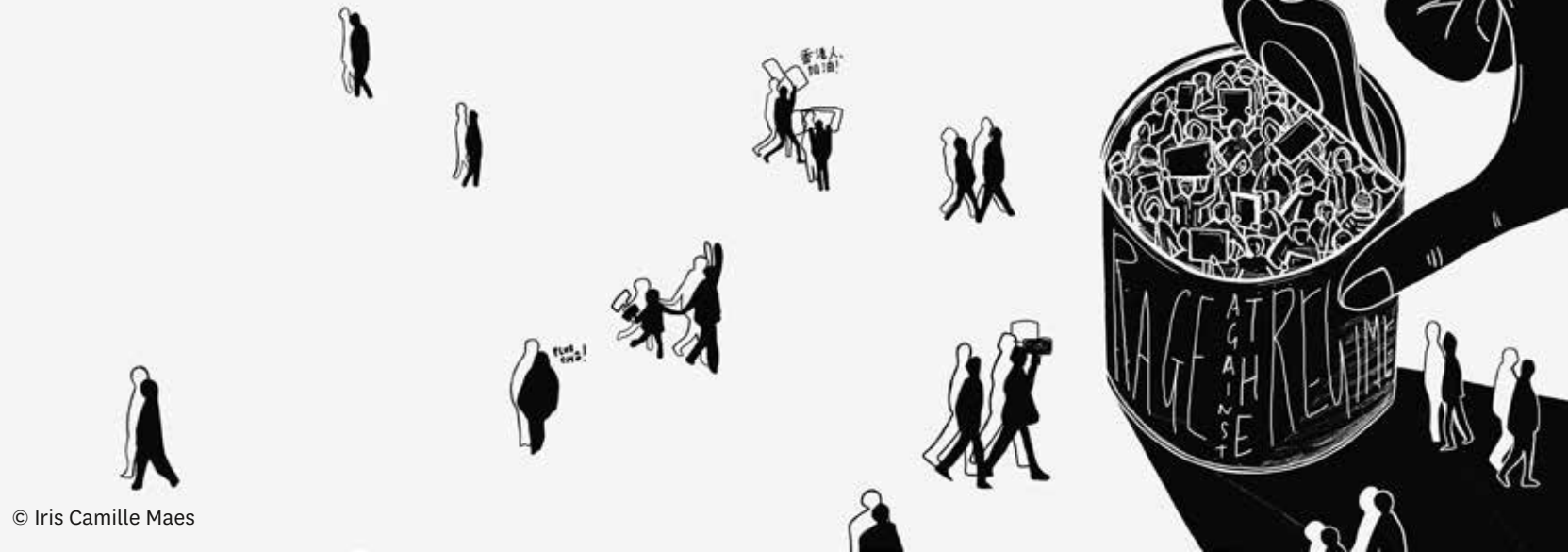
De hele afloop van de discussie zou moeten plaatsvinden binnen de Raad van State. Die beslist begin volgend jaar over het lot van het gedifferentieerde systeem. Daar zal de regering haar case moeten maken dat het systeem van verhoogd inschrijvingsgeld met een uitrol van beurzen en uitzonderingen voor iedere student van buiten de EU 'gematigd' is. ☺

© Eva Maassen

2020

© Iris Camille Maes

'Zolang wij in goed geregelde steden leven, blijft de klimaatcrisis voor ons een abstract verhaal'

Daags voor de ingang van het Parijs-akkoord (2020-2050), valt de COP25 duidelijk op een cruciaal moment. Ook activisten willen niet langer wachten op oplossingen van bovenaf.

door [Maria-Laura Martens](#)

We zitten halverwege de 25ste COP, de klimaat-top van de VN. Deze wordt officieel georganiseerd door Chili, maar vindt plaats in Madrid. De top ging van start op 2 december, slechts vier weken nadat president Piñera aankondigde dat Chili de COP25 niet zou huisvesten omwille van de aanhoudende protesten tegen sociale ongelijkheid. Daarom werd de COP voor de tweede maal verplaatst: vorig jaar trok de klimaatsceptische president Bolsonaro vlak na zijn aantreden het aanbod van Brazilië in om de COP25 te organiseren.

Global South ondervetegenwoordigd

Dit leidt ertoe dat de klimaatconferentie voor de vierde keer op rij in Europa doorgaat, een lastige evolutie voor de organisatoren. Landen van de *Global South* waren historisch gezien ondervetegenwoordigd op de conferenties. Klimaatverandering treft deze landen niet alleen harder, ze zijn

'Als inheemse gemeenschappen verjaagd worden voor een dam, dan gaat het over basisbehoeften'

[Annewiets Douma](#), *klimaatactiviste*

ook kwetsbaarder voor de impact ervan. De verandering van locatie creëerde logistieke problemen voor de geplande aanwezigen, die gedwongen werden op enkele weken tijd nieuwe vluchten en accommodatie te boeken of zelfs nog visa aan te vragen. Voor veel organisaties uit Latijns-Amerika werden de kosten te hoog en was deelnemen niet meer mogelijk. Dit is een verloren kans voor Latijns-Amerika, waar milieuorganisaties om aandacht strijden met andere urgente politieke en economische thema's.

Een dam voor de deur

Annewiets Douma reisde samen met *Sail to the*

COP, een groep van klimaatactivisten (waaronder ook Anuna De Wever), met zeilboot van Europa naar Latijns-Amerika. Zij reisde verder naar Chili en vertegenwoordigde *Sail to the COP* op lokale klimaatconferenties zoals SCAC (*Sociedad Civil por la Acción Climática*). Hier verenigen zich milieuorganisaties zoals *Rios to Rivers*. Dat is een samenwerking over rivieren heen uit de VS, Argentinië, Brazilië en Chili die strijdt voor toegang tot water en zich verzet tegen dam- en mijnbouw. 'Als we het over de klimaatcrisis hebben, dan blijft dat vaak abstract. CO₂-concentraties en temperatuurstijgingen. Wanneer inheemse gemeenschappen verjaagd worden voor een dam dan praten ze over

Rage against the regime

We zijn 2019 en mensen: er wordt wat af gepest. Tijd om in te zoomen op de rebellen van het digitale tijdperk.

Van de nerdy Joshua Wong, over gekke Greta, tot u en mij. Wat drijft hen in hun *Rage against the Regime*? Deze editie: de wereldwijde klimaatprotesten.

hun basisbehoeften, in het hier en nu. Dat al het water via vrachtwagens aangeleverd moet worden, dat hun kinderen zich nooit hebben kunnen douchen. Zij komen niet voor de klimaatcrisis op straat. Zij komen voor water op straat. *Rios to Rivers* doet zijn best om ook zulke lokale gemeenschappen te betrekken. Ze horen bij het project en gaan mee op uitwisseling tussen de verschillende riviergebieden.'

Waterschaarste in België

Ook in België lijkt de klimaatzaak abstract, zelfs wanneer die dichterbij is dan we zelf denken. Met zomerse hittegolven zijn we al vertrouwd, maar dat ons watertekort dat van Marokko evenaart, lijkt absurd in het 'druilerige' België. Het *World Resources Institute* meldde echter dat België wat waterschaarste betreft op een alarmerende 23ste plaats staat van 164 landen, vlak na Marokko. Vlaanderen scoort nog slechter en kampt als enige regio in West-Europa met 'extreme waterschaarste', de hoogste categorie. Dit kan je niet alleen attribueren aan onze hoge bevolkingsdichtheid - zo staat Nederland 50 plaatsen lager op de ranglijst - maar ligt onder andere aan ons hoge verbruik, onze landbouw en industrie. 'Zolang wij in onze goed geregelde steden leven, blijft de klimaatcrisis ook voor ons slechts een verhaal dat je wel of niet kan kiezen te geloven,' voegt Annewiets toe. 'Als we het altijd maar hebben over CO₂-uitstoot dan hebben we het niet over de wortel van het probleem. We voelen ons niet meer verbonden met de natuur omdat we in een gecompartmentaliseerde wereld leven.'

Financiële belangen

Extinction Rebellion (XR) wil het klimaatdebat eveneens uitbreiden. 'De klimaatcrisis is slechts

één van de zaken waar we tegen strijden. Om dit te doen, moet je het op holistische wijze aanpakken en het systeem veranderen dat achter onze fossiele brandstoffen maatschappij zit. Dat kunnen we niet binnen het huidige systeem van partijpolitiek. Daarom proberen we via acties van burgerlijke ongehoorzaamheid aandacht te vestigen op de thema's en druk te zetten op regeringen en het economische systeem. Wanneer we een publieke ruimte blokkeren, word je gedwongen om ons in acht te nemen,' vertelt een vrijwilliger van XR Brussel.

België staat op een alarmende 23ste plaats van 164 landen op vlak van waterschaarste

Dat activisme staat in schril contrast met de financiële thema's die de onderhandelingen van de VN-top domineren: de handel in emissierechten en *carbon credits* (het omstreden artikel 6 van het Parijs-akkoord). Landen als Brazilië, Rusland en Australië hopen op slecht omlijnde afspraken hierrond zodat ze onder andere hun oude emissierechten en *carbon credits* kunnen overhevelen en aan het akkoord kunnen voldoen zonder een CO₂-reductie-beleid. Vanaf 1 januari 2020 treedt het Parijs-akkoord in werking; Madrid vormt de laatste kans om de bijbehorende spelregels vast te leggen en zodoende te voorkomen dat het akkoord door de kleine letters faalt in zijn opzet.Ⓢ

Nooit kwamen er meer en vaker mensen op straat voor het klimaat dan in 2019. De wetenschappelijke alarmbellen vanuit onder meer het IPCC en de WMO weerklinken luider dan ooit. De afgelopen tien jaar waren wereldwijd de warmste ooit gemeten. 2019 bracht gemiddeld meer bosbranden en tropische stormen. Het zee-niveau staat het hoogst sinds de start van de metingen en het zeewater is sindsdien 26 procent zuurder geworden. Bovendien nam de CO₂-concentratie in de atmosfeer vorig jaar verder toe tot een nieuw record van 407,8 deeltjes per miljoen (ppm), wat 47 procent meer is dan voor het industriële tijdperk, becijferde de WMO.

'Als we nu niet snel maatregelen nemen om de klimaatopwarming af te remmen, gaan we naar een temperatuurstijging van meer dan 3 graden tegen het einde van de eeuw. Dat zal een nooit geziene impact hebben op het welzijn van de mens', zegt Petteri Taalas van de WMO. Dat we deze voorspellingen beter serieus nemen, bewijst een nieuwe studie van de Universiteit van California. Die vond dat 14 van de 17 klimaatmodellen - waarvan sommigen dateren van de jaren 70 - voorspellingen deden die nauwelijks te onderscheiden zijn van de huidige.

© Anne-Leen Declercq

EU houdt vast aan Open Access vanaf 1 januari 2020

KU Leuven Bibliotheken betaalde in 2018 bijna 9 miljoen euro aan abonnementsgeld, zodat studenten en onderzoekers via Limo gratis toegang hebben tot vele tijdschriften.

door [Pieter Jespers](#)

Als onderzoeker wil je de resultaten van je onderzoek publiceren. Op die manier kunnen andere wetenschappers er verder mee aan de slag en heeft de onderzoeker impact op zijn vakgebied. En dat is belangrijk, want hoe vaker geciteerd door andere onderzoekers, hoe meer kansen op promotie voor de wetenschapper.

De volgende wetenschapper die jouw onderzoek wil gebruiken – waaronder de auteur zelf, want die heeft de copyright aan het tijdschrift overgedragen als hij erin wil publiceren – moet betalen aan de uitgever van het tijdschrift waarin dat artikel werd gepubliceerd. Dit heet *Closed Access*. De lezer betaalt voor toegang, in vele gevallen via de bibliotheek van zijn of haar onderzoeksinstelling.

In alle geuren en kleuren

Green Open Access werkt via zogenaamde *repositories*. Daarop kunnen wetenschappers de preprint en postprint (voor en na peer review; maar zonder lay-out) stockeren. Voor de KU Leuven is dat Lirias. Uitgeverijen gedogen de *repositories*, maar bepalen wel welke versie en leggen een embargo op van zes of twaalf maanden na publicatie waarna het op de repository in *Open Access* mag verschijnen.

Non-profit Gold Open Access is the real deal. Hierbij betaalt de wetenschapper een *authorsfee*, zodat geen enkele lezer moet betalen om zijn/haar artikel te raadplegen. Deze *fee* dekt enkel de kosten die aan de publicatie verbonden zijn voor de uitgeverij. Er is geen winstmarge voor het bedrijf.

For-profit Golden Access is echter veel populairder bij de grote uitgeverijen. Hierbij wordt ook de *authorsfee* opgehoest, maar die ligt een pak hoger. De winstmarge voor de uitgeverij wordt hier wel ingecalculeerd.

De meeste tijdschriften – zeker *The Big Five: Elsevier, Springer, Wiley-Blackwell, Taylor & Francis* en *SAGE* – zijn nu hybride: Closed Access enerzijds en Open Access anderzijds. Zo eten ze van twee walletjes: fees bij de auteur voor publicatie en subscriptions bij de bibliotheken voor toegang. En dat terwijl de uitgever het artikel dikwijls niet laat peer-reviewen (evaluatie door vakgenoten). Dit gebeurt vaak onbezoldigd door de redactie of connecties van het tijdschrift zelf. Uitgevers staan wel in voor de lay-out, de omzetting naar PDF-formaat en tot slot voor de online publicatie en promotie. En het is net die promotie die wetenschappers overhaalt om de kosten toch te overwegen.

Vanaf 1 januari 2020 moet men in Open Access gaan om Europese steun te krijgen

[Jean-Claude Burgelman](#), *Advisor Open Access Envoy bij de EC*

Europees geld

De Europese Commissie (EC) wil dat het Europese wetenschapsfonds enkel nog onderzoeksprojecten steunt die in Open Access zullen worden gepubliceerd. 'Wat wij als funder doen, is een verplichting opleggen', zegt Jean-Claude Burgelman, Advisor Open Access Envoy bij de EC. 'Vanaf 1 januari 2020 moet men in Open Access gaan om onze steun te krijgen. De manier waarop je dat doet, is niet aan ons om te zeggen.'

Burgelman vindt het de logica zelve: 'Stel: jij

legt een autostrade aan van Brussel naar Oostende. Als ik de dag nadien ook naar Oostende wil, leg ik nog een autostrade aan naar Oostende. De dag nadien legt nog iemand een autostrade aan. Dat is toch absurd. Een Open Access artikel wordt volgens studies bovendien twee tot drie keer meer gelezen.'

'Europa heeft een onderzoeksfonds van ongeveer 10 miljard euro per jaar', stelt Burgelman. 'Als je alle FWO's in Europa bij elkaar neemt, behelzen wij daarvan maar 5% wat betreft budget. Aan die 95 andere procent hebben wij niets te zeggen. Wat wij wel doen, is proberen via alle beleidsmiddelen die wij hebben andere landen ook op dezelfde lijn te krijgen.'

Coalition S

Plan S vraagt Open Access tegen 1 januari 2021. Coalitie S, die het plan moet implementeren, bestaat hoofdzakelijk uit publieke funders, zoals het openbare wetenschapsfonds in Nederland. Het Belgische FWO is niet betrokken. Demmy Verbeke, hoofd van de KU Leuven bibliotheken Artes, verklaart waarom: 'Het probleem is dat men op een heel korte termijn Open Access wil realiseren en men ervan uitgaat dat dit alleen via de commerciële spelers kan. Dan kan het niet anders dan dat het ontzettend duur zal zijn.'

Coalitie S wil haar doelstelling bereiken via zogenaamde *Transformative Agreements*. Dit zijn contracten tussen instituten, dikwijls nationale of regionale groeperingen van bibliotheken of universiteiten en uitgevers. Johan Rooryck, vertegenwoordiger van Coalitie S, legt uit: 'Ze zorgen ervoor dat abonnementsgeld van bibliotheken wordt ingezet voor *publish-and-read deals*.'

'Stel: een bibliotheek betaalt aan publisher X 1 miljoen euro voor toegang tot bepaalde tijdschriften. Dan hebben de gebruikers van de bibliotheek het recht om tijdschriften van X in te kijken. In plaats daarvan zegt de bibliotheek tegen X: 'Dat miljoen mogen jullie houden, maar in ruil willen

wij niet alleen toegang om artikels te lezen, maar ook dat al onze onderzoekers gratis in Open Access kunnen publiceren in die tijdschriften.'

Artikels moeten gewaardeerd worden voor de inhoud, niet voor het tijdschrift waar ze in staan

[Johan Rooryck](#), *vertegenwoordiger Coalitie S*

Ook moeten deze akkoorden openbaar zijn en expliciteren hoeveel betaald wordt voor wat. De voorbije twintig jaar zijn de kosten gestegen, zonder dat men vaak weet waarom.

Verzet

Het nadeel van deze akkoorden is dat ze moeilijk zijn af te sluiten op zo'n korte tijd, zegt Verbeke: 'De impactfactoren van de tijdschriften die legaal eigendom zijn van uitgevers wegen door,

zodanig dat zij eigenlijk de macht hebben omdat ze weten dat onderzoekers zullen willen blijven publiceren in deze tijdschriften.'

'Wij hebben het Fonds voor Fair Open Access binnen de KU Leuven. We kunnen daardoor ook heel goed traceren dat we hiermee onderzoekers echt helpen en reëel ondersteunen binnen de Humane Wetenschappen en Wetenschap & Technologie. Maar vooral in de Biomedische Wetenschappen is het nog een heel grote uitdaging om tot een alternatief te komen. Daar moeten we eerlijk over zijn', stelt Verbeke nog.

De onderhandelingen hierover leiden daardoor snel tot heftige vechtpartijen tussen consortia en uitgeverijen. Zo zijn prijsonderhandelingen met Elsevier afgesprongen in Duitsland, Zweden en Californië, waardoor de specifieke consortia nu niet kunnen publiceren in elk van Elseviers journals. Een vrees die dus ook hier leeft.

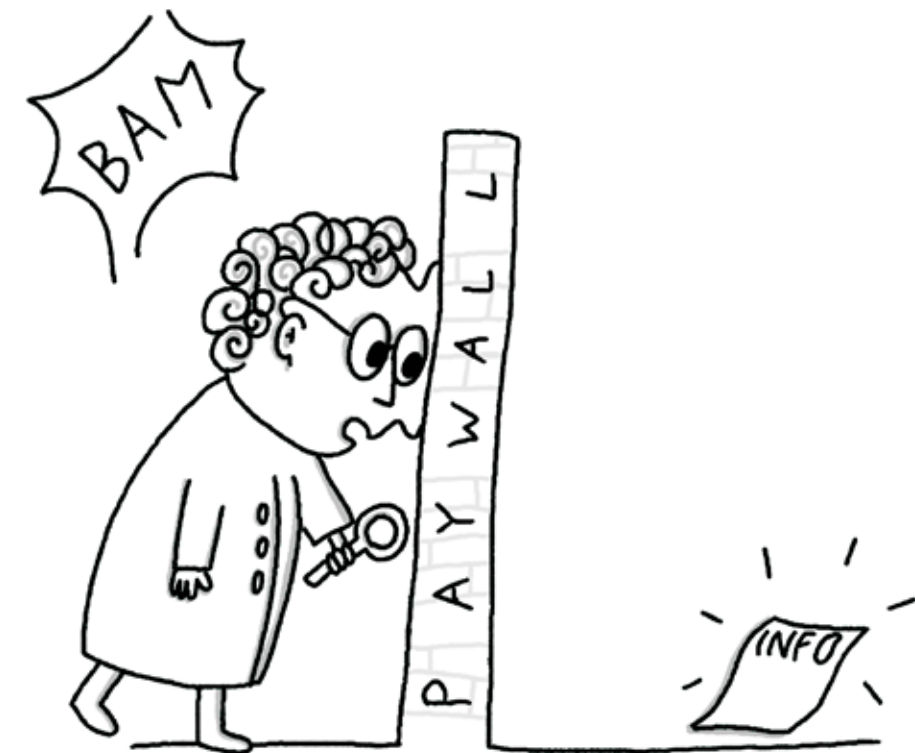
Toch is er sinds eind vorige maand een eerste stap gezet met de Open Access deal tussen Elsevier en Carnegie Melon Institute for Technology. Deze universiteit heeft echter veel minder publicaties bij het tijdschrift, waardoor een gelijkaardige deal in Californië over 'industriële marktprijzen' viel. Over de bedragen in de *publish and read deal* mogen de universiteiten niet communiceren.

Mentaliteitswijziging nodig

'Vandaag heerst nog steeds de prestige cultuur van de tijdschriften en de zeer conservatieve impact-citatie cultuur. Wij willen die cultuur veranderen opdat artikels gewaardeerd worden voor de inhoud en niet voor het tijdschrift waarin ze staan', vindt Rooryck.

Burgelman zeg bovendien dat de overgrote meerderheid nooit de toptijdschriften haalt: 'Neem nu *Nature*, dat 1200 tot 1300 artikels per jaar publiceert. Je kan je wellicht voorstellen wat voor trechter dat is.' Rooryck gaat verder: 'Ik heb het zelf aangetoond met mijn tijdschrift dat het perfect mogelijk is om een tijdschrift over te brengen van Elsevier naar Open Access, met geen spatje prestige verlies. Wij hebben gewoon de hele community – lezers, reviewers en redacteurs – overgebracht naar een nieuw Open Access tijdschrift.'

Ook de KU Leuven probeert dat: 'KU Leuven Bibliotheken investeert in non-profit initiatieven. Het is mogelijk om het even kwalitatief te doen, even betrouwbaar en toch aan een veel lagere prijs. En hoe meer we daar succesverhalen brengen, des te overtuigender het verhaal wordt dat we niet naar de commerciële uitgevers moeten', zegt Verbeke. ☺

© Joanna Wils

Jan is professioneel kerstboomversierder: 'Mijn kerstboom stond er al op 21 oktober'

De interieurarchitect in spe brengt huizen nu al in kerstsfeer in zijn vrije tijd. Jan baat ook een pop-upshop uit: 'Ik heb een bloedhekel aan spierwitte kerstverlichting: dat maakt kerst kil.'

© Bavo Nys

door Mathilde Dams

De eerste vakjes van je adventskalenders zijn geopend, Leuvens openbare ruimte wordt ingeperkt door de nieuwe staat 'Winterland' en iedereen stuurt je links naar lootjstrekken.nl. Dat kan maar één ding betekenen: de examens zijn in aantocht. Menig student vindt tijdens de kerstblok steun en toeverlaat in de kerstboom en zijn hoopvolle lichtjes. *XMAS by Jan* is deze periode druk in de weer bomen op te tuigen doorheen het hele land.

Vanwaar komt je kerstfascinatie?

'Dat is moeilijk te zeggen. Van jongs af aan was ik gefascineerd door licht en gekleurd licht en ben ik geïnteresseerd in esthetisch mooie dingen in het algemeen. Ik was het ook niet altijd eens met hoe sommige kerstbomen in mijn omgeving versierd werden. Het ging zelfs zo ver dat ik vroeger kerstversiering vroeg aan Sinterklaas. Ik vond het ook altijd jammer dat de kerstboom pas daarna mocht komen.'

Hoe ben je erop gekomen om ondernemer te worden?

'Ik ben erin gerold. Eerst versierde ik kerstbomen van vrienden van mijn ouders, vrijwillig of als vriendendienst. Veel mensen vroegen foto's, dus dan had ik het idee die samen te zetten op een website.'

'Wat je bij mij vindt, vind je niet in het typische tuincentrum'

'De overstap naar een erkend statuut als ondernemer kwam er door een reeks toevalligheden. De vereiste om een bedrijfsmanagementscursus te behalen werd opgeheven, dus ik dacht: waarom niet? Het is een goede manier om ervaring op te doen. En daarbij, mijn ouders kochten een pand met een handelszaak. Daar ben ik mijn pop-up gestart.'

Wat houdt het statuut student-ondernemer in?

'Het is financieel voordelig om student-ondernemer te zijn. Volgend jaar word ik 25. Omdat ik dan geen recht

VAN 'T PADJE

Aan de universiteit lopen vele interessante mensen rond die niet noodzakelijk het modeltraject volgen. In de reeks 'Van 't padje' laten we telkens een student opdraven die een atypische piste bewandelt.

meer heb op kindergeld, denk ik niet dat ik nog aanspraak kan maken op het statuut. Het zal nog even afwachten zijn wat ik dan ga doen.'

'Aan de KU Leuven weet ik dat je je examens kan spreiden, maar dat is niet zo relevant voor mij, omdat ik veel praktijkvakken heb. De UGent heeft een meer uitgebreide ondersteuning voor hun ondernemer-studenten. Zij voorzien echt begeleiding en de ondernemers kunnen zakenrelaties ontvangen in een zaaltje en daar ook vergaderen.'

Wie reken je tot je klanten en wat doe je precies?

'Dat zijn bedrijven, bijvoorbeeld een kapperszaak of een advocatenkantoor. Of mensen die zelf te weinig tijd hebben om hun kerstboom op te tuigen: zelfstandigen en bedrijfsleiders. Ze vinden het minder belangrijk dat de kerstboom samen met de kinderen versierd is en hechten meer belang aan dat het plaatje klopt.'

'Ik ga dan ter plaatse, bekijk wat mogelijk is en maak een offerte. Dan ga ik alles plaatsen. Klanten kunnen ofwel bij mij alles kopen, ofwel maak ik iets met wat zij hebben. In het weekend is mijn pop-upwinkel open. Ik verkoop artificiële kerstbomen van hoge kwaliteit, kransen en decoratie. Die zijn van het hogere segment: wat je in het typische tuincentrum vindt, vind je niet bij mij. De ornamenten kosten gemiddeld zeven euro. Bijna alle decoratie is van glas, handgemaakt en van een Belgische leverancier.'

Welke opdracht is je bijgebleven?

'In de wolkenkrabber in Turnhout is een restaurant gevestigd op de achttiende verdieping. Bij hen heb ik een boom geplaatst van bijna drie meter hoog. De boom staat naast een raam en de lichtjes kan je in een heel stuk van Turnhout zien.'

Wat vind je van de Leuvense kerstverlichting?

'Het is niet hoe ik het zou doen. Ik vind het ook jammer dat ze om twaalf uur al uitdooft.

Zo missen studenten veel van de lichtjes. Ik zou de stad graag advies geven. De hoeveelheid versiering vind ik goed, maar de manier waarop is niet mijn smaak.'

Hoeveel zou het kosten om een kerstboom op kot te laten versieren?

'Dat hangt van veel factoren af. Als je een artificieel boompje wil van zo'n negentig centimeter voor op je bureau, zonder verlichting, kost dat je tegen de honderd euro. Voor versiering en lampjes moet je zo'n zeventig euro neertellen.'

'Voor een boom thuis van meer dan twee meter zijn mensen soms duizend euro kwijt voor de versiering alleen. Je wordt een beetje in dat segment gedwongen, want mensen die dat bedrag er niet aan uitgeven gaan ook nooit iemand inhuren om hun boom te versieren.'

Wie nog kerstcadeautjes moet kopen leesst dus best je DIY-tips. Wil je er later mee verder?

'Eerst en vooral wil ik mijn studies afwerken en de master Architectuur volgen. Het hele gebeuren van kerst en decoratie zou ik er graag bijnemen, maar uitbreiden naar andere feesten zie ik minder zitten. Klanten vragen soms of ik ook voor Pasen iets wil maken, maar dat is niet mijn ding.' ☺

Vijf tips om je kot kerstproof te maken

1. 'Te veel lichtjes' bestaat niet
2. Heb je geen plaats voor een boom? Hang dan een krans of leg een stuk guirlande op je boekenplank
3. Gebruik een geurkaars of geurstokjes met dennengeur voor een instant kerstgevoel
4. Steek een paar afgeknipte echte stukjes kerstboom tussen de takken van je kunststof kerstboom, zo ruikt hij als een echte zonder de rommel
5. Wees niet te braaf, een kerstboom mag uitbundig zijn

De geest van Kerstmis

door Vincent Cuypers

In een interessant stukje van Godfried Bomans over spoken in Engeland legt de auteur terloops, zonder er diep op in te gaan, de vinger recht op de maatschappelijke wonde. De reden, aldus Bomans, waarom niemand ooit een spook gezien heeft, is dat telkens wanneer er ergens een vermeend spook gesignaleerd wordt, er duizenden mensen naar toe stormen om het te zien – 'met bussen en in auto's komen ze aangesnel' – waarna het spook zich uiteraard verstopt. Niet alleen met spoken is het zo: telkens wanneer er iets bijzonders wordt ontdekt, stromen nieuwsgierigen en toeristen toe en maken ze door hun aanwezigheid het gebeuren stuk. Men moet dan ook niet vragen welk soort overstromingen voor een stad als Venetië het ergste is.

Nu zou men kunnen stellen dat met Kerstmis juist hetzelfde is gebeurd. Elk jaar opnieuw klinkt de kritiek dat de authenticiteit van het gebeuren – iets men een geboorte en een stalletje buiten de stad – verdwenen is, omdat het merendeel van de kerstfeesten tot een schandelijke braspartij zonder enige betekenis is verworpen, of men die nu Christelijk interpreteert of niet. Moest Jezus vandaag geboren worden, dan zou het stalletje inderdaad meteen overspoeld worden door een horde toeristen die zich voor het gebeuren verdringen om een *selfie* te maken, samen met een blik persfotografen van wie het eindeloze geflits de ster die de herders ter plaatse moet leiden doet verbleken. Men kan zeggen wat men wil van de mensen uit Jezus' tijd – het is onbehoorlijk dat ze geen plaats maakten in de herberg voor een vrouw die moest bevallen – maar ze bleven ten minste bij hun pint en lieten Jozef, Maria en de herders met rust.

Het probleem is dat je andere toeristen niets kunt verwijten als je er zelf bij wilt zijn. De lichte hypocrië van Kerstmis, waar zelfs een groot auteur als Hesse heel zijn leven zijn tanden op heeft stukgebeten, is dan ook onvermijdelijk, juist omdat de geest van Kerstmis zich omwille van de mensenmassa verstopt. Dat wil echter niet zeggen dat de fijnzinnige ziel die zijn ogen openhoudt hem niet kan vinden. Als je je op een onbewaakt moment even wegdraait van de feesttafel en door het beslagen raam naar buiten kijkt, dan juist zul je in de verte de stal zien staan. Het leuke aan de geest van Kerstmis is dat hij je immers op het meest onverwachte moment overvalt. Soms zelfs zonder dat je het wilt. Zo verging het de oude vrek Scrooge in het o zo bekende *A Christmas Carol* van Dickens. In het holst van de nacht stootte hij op een reeks spoken die hem met beelden van verleden, heden en toekomst tot vriendelijkheid en vrijgevigheid bekeerden. Moge het Kerstspook u daarom overvallen, achtervolgen en met u kettinggerammel in uw kalkoen doen verslikken! Zalig kerstfeest! ☺

Kringen en Student Career Center begeleiden studenten naar de arbeidsmarkt

Sommige kringen organiseren grootse evenementen voor de toekomst van hun studenten, andere ervaren die nood niet. Bij het Student Career Center van KU Leuven kan iedere student terecht.

door [Mathilde Dams](#)

Het Student Career Center bestaat ondertussen drie jaar. 'Maar de dienstverlening die we aanbieden is niet helemaal nieuw', vertelt Ellen Demarsin, coördinator van het Student Career Center. 'KU Leuven organiseert bijvoorbeeld de jobbeurs al vijftien jaar.' De nieuwe dienst is een bundeling van alle KU Leuven-begeleiding in verband met werk en werkt samen met Randstad.

Uitstroombegeleiding

'KU Leuven zet sterk in op het leerproces en de begeleiding van instroom en studiekeuzes, maar we deden relatief weinig aan uitstroombegeleiding', zegt Demarsin. Uit die nood richtte de vorige rectorploeg de dienst op. Studenten uit verschillende fasen kunnen er terecht: 'Als ze naast hun studie wat ervaring willen opdoen als jobstudent, vrijwilliger of stagiair, of iets willen bijverdienen, helpen wij ze verder. Zo kunnen ze vaardigheden ontwikkelen op een werkplek.'

Voor laatstejaars is er een apart traject: het hele jaar door organiseert het Center activiteiten die nuttig zijn voor (bijna-)afgestudeerden. Zo volgen in het tweede semester nog een 'jobinfodag' en een 'solliciteerweek'. Ook individueel advies verkrijgen is mogelijk.

Zo'n tienduizend studenten studeren jaarlijks af aan de KU Leuven. Op de jobinfodag van het Student Career Center, die universiteitsbreed is, kwamen zo'n 1300 gegadigden opdagen. De Talentival workshops hadden een honderdtal participanten. De solliciteerweek telde drie à vierhonderd studenten. In het jaarverslag van de Dienst Studentenvoorzieningen staat te lezen dat de de loopbaancoaches 128 gesprekken hadden in 2017-2018; dat is een verdubbeling van het aantal gesprekken in het academiejaar ervoor, maar is een klein percentage van het aantal afstuderende studenten.

Toon Deburchgrave, LOKO mandataris Deelstuvoraad reageert: 'We zouden natuurlijk liefst hebben dat alle studenten alle diensten van de KU Leuven kennen. We blijven naar de kringen communiceren dat het Student Career Center erg openstaat voor een samenwerking.'

Vroeg begonnen...

Een ander initiatief dat wel gekend is, zijn de 'cv screenings'. Die voert het Student Career Center uit op de jobbeurzen georganiseerd door de kringen, al dan niet in samenwerking met de faculteit.

© Kaylan Saro

Een van de kringen die bekendstaat voor zijn jobbeurs, is VTK. De faculteitskring voor Ingenieurswetenschappen begint er vroeg aan: 'Vanaf de derde bachelor proberen we studenten al te laten nadenken over hun jobkeuze', zegt Daphne Certyn, preses van VTK en voorgaande jaren verantwoordelijk voor de bedrijvenrelaties. VTK organiseert niet alleen avonden toegespitst op de twaalf verschillende masters die aan de faculteit gedoceerd worden, maar ook een stagebeurs.

Filosofiestudenten komen breed op de arbeidsmarkt terecht, het is moeilijk om daarvoor evenementen te organiseren'

[Michiel Geusens, preses NFK](#)

Maar het zwaartepunt ligt in de tweede master: 'In de eerste weken zijn er de 'BR launches' waar een aantal bedrijven zich voorstellen aan laatstejaars. Dit combineren we met een cocktailworkshop. Zo kunnen de studenten op een informele manier vragen stellen.' Het grootste evenement van VTK is zijn jobbeurs, 'die de grootste is voor ingenieursstudenten in de Benelux'. Zo'n 170 bedrijven kochten een standje, bijna 80 bedrijven staan op de wachtlijst.

Filosoof gezocht?

Voor andere kringen zijn jobbeurzen minder evident. Michiel Geusens, preses van NFK (Nieuwe Filosofische Kring), getuigt: 'De opleiding filosofie mondt niet meteen uit in een bepaalde job, maar geeft net veel algemene competenties. Filosofiestudenten komen breed op de arbeidsmarkt terecht; het is moeilijk om daarvoor evenementen voor te organiseren.' Als preses hoorde hij nog niet de vraag van studenten om een groter aanbod. De faculteit biedt wel sessies aan voor begeleiding naar de arbeidsmarkt.

Ook voor Letteren is het minder voor de hand liggend om in één bepaalde sector te belanden. Elisabeth Tu, voorzitter van CORaaL, het facultair overlegorgaan van Letteren: 'Wij worden heel breed opgeleid, niet voor een bepaalde job, maar ons profiel wordt gezocht door werkgevers van alle sectoren, ook in niet-cultureel gerichte ondernemingen.' Dat merken ze op de jobbeurs die in samenwerking met de faculteit wordt georganiseerd.

De jobbeurs kadert in wat tot vorig jaar 'week van je toekomst' heette. Vorig jaar ontvingen laatstejaars een teleurgestelde e-mail vanuit het monitoraat van de faculteit Letteren toen bleek dat er weinig inschrijvingen waren: 'je toekomst kan je blijkbaar niet echt boeien.' De deadline voor de inschrijvingen werd verplaatst en er volgde een verontschuldigende e-mail van het monitoraat. De evenementen zijn vorig jaar gewoon doorgegaan. Dit jaar is er de 'maand van je toekomst', 'met als focus een panelgesprek en een netwerkvent', aldus Tu.☺

'Dansbaar zijn in alle donkerheid'

Een alom geprezen debuutalbum, volgeboekte agenda en nominatie voor MIA Beste Live Act: het gaat hard voor Whispering Sons. Bassist Tuur Vandeborne verklapt waar ze de mosterd haalden.

© Anne-Leen Declercq

door [Remo Verdickt](#)

Husbands - Savages

Tuur Vandeborne: Savages is een heel punky band, en daar is dit nummer een prima voorbeeld van. Snedige gitaren en een up-tempo beat roepen een angstaanjagend, of op zijn minst ongemakkelijk gevoel op, iets wat ook een beetje terugkomt in ons geluid. De basgitaar is behoorlijk prominent, wat mij dan weer persoonlijk inspireert. *Husbands* zet een gejaagde sfeer, en die punkattitude roepen wij ook op op het podium: hard gaan. Tegelijkertijd is het een catchy nummer: de voortdurend herhaalde woorden maken het lied een meezinger.

Lipstick - Ariel Pink

Ik vind Ariel Pink een van de interessantste artiesten van deze tijd. Zijn hele oeuvre is ongehoorlijk sterk. *Lipstick* staat op zijn voorlaatste

plaat, *Pom Pom*, een heel goed album ook. Het is eigenlijk het tegenovergestelde van *Husbands*: cheesy 80s synths treden op de voorgrond en roepen een relatief vrolijke, goeddelijke sfeer op. Toch is het ondanks die lichte klanken een heel donker nummer. Het gaat over een moord. Pink zingt dingen als '*Shower me in blood, child*'.

Er zijn constant koortjes aanwezig, die hij vervormt. Steeds anders, gaande van heel hoog tot heel laag. Ze zingen ook steeds andere stukken van het refrein of de verse. Dat werkt bevreedend. Je hebt niet het gevoel dat je naar één zanger luistert, maar naar een amalgaam van stemmen en timbres. Het is disco noir: heel dansbaar, maar toch zit er een donkere ondertoon in. Ik denk dat Whispering Sons dat ook probeert te doen. Niet letterlijk hetzelfde, maar ook bij ons mag het wel wat dansbaar zijn in alle donkerheid.

Far - The Soft Moon

The Soft Moon is eigenlijk het meest New Wave van de drie bands. Zij grijpen het felst terug naar dat jaren 80-geluid, maar doen er toch iets nieuws mee en weten het modern te doen klinken. Dat is wat wij ook ambiëren. Zeker toen we net begonnen zijn ze een grote invloed geweest. Intussen hebben we al met hen getournd in Spanje en Portugal!

De lyrics van *Far* zijn heel donker en escapistisch. Dat komt absoluut terug in de teksten van onze zangeres Fenne. Ze hebben net als wij een hybride drumstel: een combinatie van een akoestische drum set-up met elektronische elementen.

Savages heeft de echt ruwe punkgitaren; The Soft Moon meer industriële, elektronische klanken. Ik denk dat wij het middelpunt tussen die twee uitersten opzoeken. Langs de ene kant snedige gitaren, langs de andere kant veel elektronica in de drums en de synths.☺

© Anne-Leen Declercq

door [Iris Verstraeten](#)

Fotograf - Wagehuys

10 & 11 december, 20u00

Katharina Smets erfde honderden foto's uit 1941 van haar Poolse grootmoeder, waarop die als jonge, zorgeloze vrouw te zien is onder de Duitse bezetting. Smets trok voor deze documentairevoorstelling met Ingrid Leonard en Inne Eysermans naar Polen om verhalen van toen te verweven met de realiteit van nu. In samenwerking met LOD muziektheater brengen ze in Fotograf een geschiedenis tot leven.

De Boekenkamer van Valentijn Dhaenens - Barbóék

Woensdag 11 december, 12u15

Opgelet, literatuurliefhebbers! Op 11 december haalt acteur Valentijn Dhaenens zijn boekenkast binnenstebuiten bij Barbóék. Leg 's middags je literaire oor bij hem te luister, terwijl deze focusartiest van 30CC vertelt over de boeken die hem raken.

Michelino Bisceglia plays Tim Burton - Schouwburg

Donderdag 12 december, 20u00

De Belgische pianist Bisceglia is geen vreemde vogel in de wereld van de filmmuziek: hij componeerde onder andere de soundtrack van Marina. Ditmaal brengt hij een eigen interpretatie van de muziek uit Tim Burtons macabere doch feeëriek werken. De regisseur himself was alvast fan, dus een verwonderde '*What's this?*' zal ongetwijfeld op zijn plaats zijn.

Depot Café: MIRRANDA - Het Depot

Donderdag 12 december, 20u00

Vintage popband MIRRANDA stelt zijn eerste EP Total Bonjour voor in de foyer van Het Depot. De nostalgische en toch frisse, hedendaagse vibes van de band zullen in

YouTube 2.0

Het tijdperk van pianospelende katten, mannen die een slag tegen hun huhum te verduren krijgen en PewDiePie is voorbij: het video-essay is aan een opmars bezig op YouTube.

door [Margot Delaet](#), [Benno Debals](#) en [Mikhail Efimenko](#)

Wat is een video-essay? Neem Lindsay Ellis, een video essayist met 847.000 abonnees: door de Disneyfilm *Hercules* te ontleden op het vlak van de filmtoon, wil ze bewijzen dat consistentie in toon cruciaal is voor een goede en geloofwaardige film. Je presenteert feiten, én de gefundeerde mening die je daaruit afleidde.

Meestal vertrek je in een essay vanuit een werk of ontwikkeling, of een bepaald aspect in een reeks werken, en neem je vervolgens aan de hand van die concrete voorbeelden een stelling in die de besproken werken overstijgt. Dat is voor een video-essay net zo.

Sommige essayisten kiezen ervoor prominent in beeld te komen, terwijl anderen liever op de achtergrond blijven. Lindsay Ellis houdt van een persoonlijke stijl, en een groot deel van haar video-essays bestaat uit zichzelf in een computerstoel met wijn in de hand.

Dan Olson van Folding Ideas, een YouTube-kanaal met 313.000 volgers, verschijnt wel regelmatig zelf op beeld, maar doet dat voor een wit scherm in plaats van een huiselijk decor. Michael Tucker, bezieler van Lessons from the Screenplay, een kanaal met maar liefst 1,14 miljoen abonnees, verschijnt enkel op het einde van elke video even kort op scherm.

In tegenstelling tot geschreven essays, combineren video-essays verschillende mediavormen. Foto's, video's, geluidsfragmenten, tekst ... Dat leidt tot een ander effect dan dat van de geschreven variant, en geeft de maker ook meer vrijheid. Bewijs is onmiddellijk voorhanden en de video-essayist kan de kijker laten zien wat je bedoelt, in plaats van het enkel te beschrijven.

De geboorte van een genre

Het video-essay is ouder dan YouTube. De grootste bijdrage van het internet aan het gen-

re is volgens Eric Kohn, hoofdredacteur film van filmindustrie-nieuwssite IndieWire, de snelheid waarmee video's verspreid worden.

Het genre komt namelijk voort uit het oudere film-essay. Dit genre ontstond in de jaren 40 en heeft sindsdien een breed gamma aan films afgeleverd, met als bekendste voorbeeld wellicht *F for Fake* van Orson Welles.

Sommige video-essays willen zelf ook esthetisch zijn

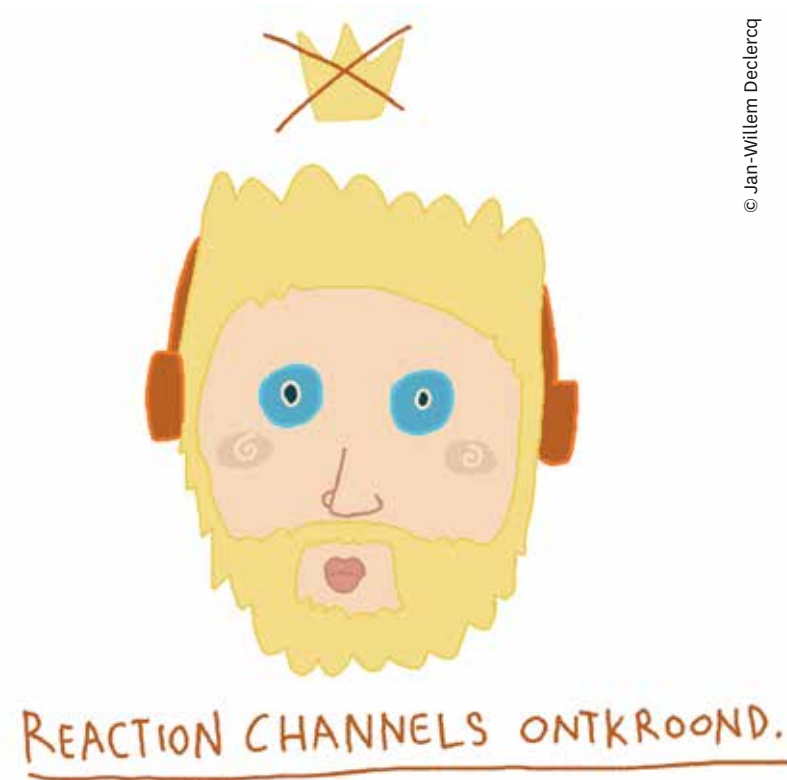
Het doe-het-zelf-aspect heeft het video-essay als genre dan weer overgenomen van experimentele films. Afgehuurde locaties, duur materiaal en professionele crews komen nauwelijks voor.

Dvd-commentaren van regisseurs en acteurs spelen eveneens een rol in de ontwikkeling van het video-essay. In veel gevallen gaan zij nog steeds op dezelfde manier aan de slag: een bepaald aspect van een film onder de loep nemen en bespreken.

Op YouTube zijn vooral reaction videos medegroundleggers. Nostalgia Critic (1,18 miljoen abonnees onder Channel Awesome) en h3h3 (2,11 miljoen abonnees) zijn in die evolutie cruciaal. Toch is het verschil met video-essays duidelijk. De reacties zijn direct, en niet theoretisch onderbouwd.

Reaction videos lijken op het eerste zicht nog steeds op video-essays. Denk aan het bekende kanaal PewDiePie, met 102 miljoen volgers. De video's van Felix Kjellberg bestaan voornamelijk uit hij die een spel speelt en zijn eigen reactie filmt.

Video-essays hebben hun populariteit deels te danken aan de manier waarop YouTube doorheen de jaren is veranderd. Tot 2012 bestond de site vooral uit videoclippen, grappige katten en

© Jan-Willem Declercq

epic fail video's. Rond deze periode zette YouTube in op een algoritme dat content die het als positief beschouwde naar voren zou schuiven.

Dit creëerde extra zichtbaarheid voor de video's van *influencers* en *creators*, en minder zichtbaarheid voor de kat van je tante die eens in het honddenluikje vast kwam te zitten. Ook video-essayisten behoorden tot de groep die een duwtje in de rug kregen.

Informatie, evaluatie en opinie

Het video-essay is gemakkelijk te verwarren met educatieve video's. Kanalen als Veritasium (6,55 miljoen abonnees) of Vsauce (15 miljoen abonnees) willen echter in de eerste plaats informatie overbrengen. Opinie, maatschappelijke ideologie en al wat niet strikt neutraal en factueel is, worden zoveel mogelijk geweerd.

Zelfs beschouwende video-essays zijn een stuk minder neutraal dan deze educatieve video's. Hun doel is niet de lezer feiten bij te brengen, maar een bepaald onderwerp vanuit verschillende perspectieven laten zien. Essays gaan over die dingen die feiten voorbijgaan.

Ook video-recensies lijken sterk op video-essays, zeker die met 'film' als onderwerp. De twee genres dienen echter een ander doel. Een recen-

sie moet actueel zijn, en het kunstwerk staat centraal. In een essay wordt het kunstwerk, of een aspect daarvan, gebruikt om iets meer algemeen te stellen, wat het kunstwerk overstijgt.

Het video-essay is ouder dan YouTube

Het opiniestuk vindt ook stilaan zijn gading in nieuwe media. Zo bestaat The New York Times Opinion serie op YouTube reeds uit 205 video's. Opiniestuk en argumentatief essay schurken extreem dicht tegen elkaar aan en overlappen ook voor een deel.

Een algemene stelregel die cultuurmagazine Rekto:Verso aanbiedt, is dat een (video-)essay niet per se over de actualiteit moet gaan. Video-essayisten kunnen het nu nog over een film van 50 jaar geleden hebben, maar als er een opiniestuk verschijnt over een film van vorig jaar, is de schrijver er eigenlijk al te laat mee.

Ook is een essay gemiddeld langer en dus be-

ter theoretisch onderbouwd dan een opiniestuk. De video-opinies van The New York Times en The Wall Street Journal schommelen rond de vijf minuten; video-essays mogen gerust 40 minuten duren.

Neem bijvoorbeeld ContraPoints, een YouTube-kanaal met 782.000 volgers dat zich toelegt op social justice issues met een filosofische invalshoek. De meeste video's die Natalie Wynn dit jaar maakte, zijn langer dan een halfuur, en de academische papers waar ze uit put, verschijnen rechtsboven het scherm.

ContraPoints duidt ook op een ander verschil tussen essays en andere genres: hoewel een essay droog en argumentatief mag zijn, kan het als oogmerk niet enkel inhoud maar evengoed esthetiek nastreven.

Decors, kostuums en de hoek en de plaats van de camera van elk shot zijn tot in de puntjes verzorgd bij ContraPoints. Hoewel Wynn opiniërend actuele politieke thema's bespreekt, maakt de vorm van haar video's duidelijk dat het hier over essays en niet over opiniestukken gaat.

Alles kan, alles mag

Op vlak van inhoud kan zowat alles in een video-essay gegoten worden, maar een vaak terugkerend onderwerp is film. Evan Puschak, beter bekend als de video-essayist nerdwriter1 (2,7 miljoen abonnees), legt in zijn TED Talk How YouTube Changed The Essay uit dat het logisch is dat video-essays als visueel medium ook visuele media behandelen.

Every Frame a Painting (1,67 miljoen abonnees) en Wisecrack (2,7 miljoen abonnees) hebben het bijvoorbeeld enkel over film en televisie. nerdwriter1 zelf behandelt ook muziek of schilderkunst. Coffee Break (359.000 abonnees) trekt het blik verder open en legt zich toe op communicatiewetenschap.

Vox (6,89 miljoen abonnees) gaat nog breder: het kanaal gaat van waarom we altijd plaats hebben voor dessert naar Braziliaanse politiek. Daarnaast zijn er essayisten die zich enkel met politieke thema's bezighouden, zoals ContraPoints.

hbomborguy (500.000 abonnees) houdt zich bezig met de politieke actualiteit, Philosophy Tube (546 duizend abonnees) benadert de politiek vanuit filosofisch perspectief. Allemaal links georiënteerd worden ze ondergebracht onder de term 'Left Tube'. Toch vinden ook rechtse video-essayisten hun weg naar YouTube.

Genres leven en transformeren, en ook wat op een specifiek medium gedijt, verandert. In plaats van een langzame dood te sterven, hebben YouTube én het essay zichzelf heruitgevonden. Grappige katvideo's vind je nu misschien eerder op Facebook, maar voor een analyse daarvan kan je nog steeds op YouTube terecht.☺

een mum van tijd je dansbenen aanspreken!

Kerst in de Abdij - PARCUM

Zondag 15 december, 13u00

Een buitengewone kerstmarkt, waarbij je zowel een rondleiding door de Abdij van Park als toegang tot PARCUMs dossiertentoonstelling De stille getuige krijgt. Daarnaast kan je je op een koude namiddag warmen aan de kerstliederen van de Vredesbeiaard.

Jazz op zondag: The Jazz Kid - STUKcafé

Zondag 15 december, 21u00

STUK sluit het jaar af in stijl met The Jazz Kid (DJ), a.k.a jazz-collector en -liefhebber Lander Lenaerts, die ons eerder in september al trakteerde op een sfeervolle avond. Jazz stelt nooit teleur, en zeker niet op een zondag!

Paradise Blues – OPEK

18, 19 & 20 december, 20u00

Paradise Blues neemt ons mee naar het hiernamaals met inspirerende verhalen. Gooi een streepje livemuziek bij in de mix en je krijgt een beklijvende reis door de eeuwige jachtvelden. Op woensdag 18 december vindt er ook een nagesprek plaats met actrice Jessa Wildemeersch.

Common Grounds: Toonmoment Intermedia LUCA School of Arts – STUK

Donderdag 19 december, 20u00

De studenten beeldende kunst en muziek van LUCA School of Arts slaan de handen in elkaar voor een boeiende voorstelling waarin niet alleen klank en vorm elkaar ontmoeten, maar ook mensen. De zoektocht naar een kruising van wegen leidt tot een verruimende en intense samenwerking tussen de disciplines.

Waltz with Bashir / Filmgeschiedenis – Cinema ZED STUK

Donderdag 19 december, 17u30

Regisseur Ari Folman ging bij zijn medesoldaten op zoek naar waarheid en herinnering tijdens de Libanese oorlog. Ontdek deze prachtige, volledig geanimeerde documentaire in het kader van ZEDs reeks over filmgeschiedenis.☺

'Enkel in Alma zie ik diversiteit bij KU Leuven-personeel'

© Joanna Wils

NAVRAAG

Als medeoprichtster van UNDIVIDED maakt Nozizwe Dube zich sterk voor een gedekoloniseerde universiteit. 'De KU Leuven heeft nog veel werk.'

door Mathieu Lonbois

Dube vluchtte in 2010 als veertienjarige weg van het repressieve Zimbabwaanse Mugabe-regime naar België. Intussen was ze drie jaar voorzitter van de Vlaamse Jeugdraad en werd ze door de Schwarzkopfstichting uitgeroepen tot Europeaan van het Jaar in 2017. De rechtenstudente richtte de Afrikaanse studentenkring Karibu mee op en stort zich nu op UNDIVIDED, het diversiteitsplatform van de KU Leuven.

UNDIVIDED reageerde onlangs heftig op de 'Politiek Incorrecte Avond' van studentenkring Eeos (Taal- en Regiostudies, red.). Op dat feestje wilde de kring haar eigen politieke correctheid relativeren door extreme uitspraken te tolereren.

Nozizwe Dube: 'Uitspraken als "Congo was geen genocide, want het zijn geen mensen" kun je niet zomaar laten passeren. Zelfs niet als het ironisch bedoeld is. Ten eerste was het evenement daarvoor te weinig gekaderd. Ten tweede – en belangrijker – reproduceer je daarmee een bepaalde gevaarlijke retoriek. (zucht) Ik snap niet waarom mensen blijven denken dat je een punt kunt maken door zulke uitspraken over te nemen - zelfs als het spottend is. Je normaliseert daarmee dat discours.'

'In discussie gaan is niet het 'censureren' van een mening'

Krijg je dan niet snel verwijten als 'wat met het recht op vrije meningsuiting' en 'alles moet te politiek correct zijn' naar je hoofd geslingerd?

'Kijk, het is niet zo dat je van ons bepaalde dingen niet meer mag zeggen. Iedereen is vrij om te doen wat hij wil. Maar als je zulke uitspraken doet, zal je er ook de consequenties van moeten dragen én bestand moeten zijn tegen het wederwoord.'

'Uitspraken als die over Congo functioneren

binnen een maatschappelijke context en hebben een bepaalde geschiedenis. Je moet goed beseffen dat er miljoenen mensen gestorven zijn door zo'n retoriek. Als ik die argumentatie tegen jou gebruik, verbied ik je daar niet mee om zulke uitspraken te doen; ik ben je wél een spiegel aan het voorhouden. Die maatschappelijke tegenstem wordt de afgelopen jaren luider en luider, terwijl die daarvoor eerder op de achtergrond bleef. Misschien vinden mensen het daarom moeilijk. Maar in discussie gaan is niet het 'censureren' van een mening.'

'Het is ook maar makkelijk van Eeos om te zeggen dat je een evenement met zelfspot organiseert als de mensen die je bespot niet vertegenwoordigd zijn op dat evenement.'

Dat representatieprobleem zie je ook in andere studentenverenigingen dan Eeos. Presidia hebben nauwelijks etnische diversiteit.

'Dat is een gekend probleem. Maar dat gaat verder dan studentenverenigingen alleen. Aan de universiteit zelf is het echt schrijnend.'

'In aula's voel je je als zwarte student eenzaam, want je ziet niemand met wie je je op het eerste gezicht verwant voelt. Niet alleen op de schoolbanken zelf, maar ook vooraan in de aula zie je gewoon geen etnische diversiteit bij de professoren. De enige plek waar ik wel diversiteit zie bij het personeel, is bij Alma.'

De diversiteitsproblematiek gaat verder dan de universiteit alleen. Dalilla Hermans kaartte onlangs een voor haar fundamenteel probleem bij de mainstream media aan. Kan je je daarin vinden?

'Ab-so-luut. Als je haar niet snapt, dan geniet je op een manier van een zeker privilege. "Diversiteit, diversiteit, diversiteit", klinkt het overal. De openbare omroep raadpleegt mensen zoals ik om te vragen wat ze moet doen, maar in veel gevallen weet ze eigenlijk al wat we echt nodig hebben. En zoals Dalilla zei: als je echt kijkt naar diegenen die dan de shots maken op het einde van de dag en vaste jobs hebben in redacties, dan zijn dat allemaal witte mensen.'

'Het is wel jammer dat Dalilla niet meer verschijnt op de VRT. Echt een verlies voor Vlaande-

'Ik ben het privilege kwijt om gewoon mezelf te zijn en ben meteen de belichaming van een groep mensen'

ren en België. Zij zorgde ervoor dat maatschappelijke debatten in Vlaanderen tenminste snelheid kregen en ze verzekerde de zichtbaarheid van een etnisch-culturele minderheid. Toen ik voorzitter was bij de Vlaamse Jeugdraad, had ik er zelf echt nood aan om meer jongeren zoals ik op de televisie te zien.'

Komt die 'zichtbaarheid' bij mediaoptredens niet met een prijs?

'Jawel. Ik volgde er onlangs nog een Twitter-discussie over. Iemand tweette dat dominante groepen altijd de keuze hebben, het privilege zelfs, om echt een individu te zijn. Als je uit een onderdrukte minderheidsgroep komt, dan ben je niet meer Nozizwe, maar spreek je voor alle zwarte vrouwen. Ik ben het privilege kwijt om gewoon mezelf te zijn. Ik ben meteen de belichaming van een hele groep mensen.'

'Als we al opgeroepen worden, is het ofwel om heel afgebakende, brave, geleide discussies te voeren vanuit een wit perspectief, ofwel om tegen iemand met een heel extreme mening opgezet te worden. Dan is het geen discussie meer, maar een sensationeel spektakel. Ik wil niet de affiche zijn van een media-boksmatch. Daar heb ik niets aan.'

'Door al die redenen ben ik me de laatste tijd beginnen weg te trekken uit zulke discussies. Ik probeer nu meer en meer te focussen op meer kleinschalige projecten zoals UNDIVIDED of Karibu. Dat lijkt me een bredere trend. Zo kunnen kleinere minderheidsgroepen initiatieven uit de grond stampen waarbij ze zélf de agendapunten bepalen en welke discussies ze hoe luid voeren en wanneer.'

Maar minder aanwezigheid in de media betekent toch opnieuw minder zichtbaarheid?

'Dat is zo, het is heel paradoxaal. Als je verschijnt in de media geniet je zichtbaarheid, maar aan de andere kant ben je al snel ofwel niet meer dan een quotum, ofwel die sensationele affiche. Het is een extreem moeilijke afweging die ik geval per geval probeer te maken.'

'Zo ben ik bijvoorbeeld strenger geworden in welke interviews ik wil afleggen. Als ik bij een verkennend gesprek met een journalist merk dat die geen bewustzijn heeft over de thema's waar ik mij mee bezighoud, dan hoeft het voor mij niet meer. Het is me al overkomen bij het nalezen van interviews dat de journalist het van zijn eindredacteur 'spicier' moest maken. Als ik iets niet gezegd heb, kan je me niet zomaar woorden in de mond leggen. Dat is opnieuw die sensatiedrang. Ik ben er me alsmat bewuster van en mijn geduld raakt ook op. Ik ben mijn naïviteit kwijt.'

Dat beseft kan je toch niet gelukkiger maken?

'Nee, dat maakt mij niet gelukkiger.'

Waar haal je dan toch die energie vandaan om voor je zaak te blijven vechten?

'Ik had er vroeger veel aan gehad om te horen

dat iemand anders hetzelfde meemaakte als ik, dat ik niet alleen stond. Ik heb meerdere keren de hoop verloren en dan helpt het om te zien dat iemand strijd voert om positieve verandering te brengen. Het is veel groter dan mezelf. Iemand moet het doen.'

Zie je jezelf dan als een rolmodel?

'(lacht) Nee, zover zou ik echt niet gaan. In een discussiepanel dat ik onlangs modereerde was een meisje danig onder de indruk van mij omdat ik een Wikipediapagina heb. Ik ben altijd zo verbaasd wanneer ik zulke dingen hoor. Ik zie het niet als een rolmodelfunctie, maar eerder als een vanzelfsprekendheid.'

'Er zijn zelfs momenten waarop ik het gevoel heb dat ik niet zo ver sta als ik zou willen in mijn leven. Ik ben heel streng voor mezelf. Toen ik dat tegen mijn vriendinnen vertelde, zeiden ze: "What the fuck, Nozizwe? Hoe kun je ooit het gevoel hebben dat je iets bereikt als je steeds maar de eindmeet voor jezelf verder en verder opschuift?" Die wake-up calls van mijn vrienden zijn broodnodig.'

Is die eindmeet verleggen niet net iets positiefs?

'Het is een tweesnijdend zwaard. Het kan echt gevaarlijk zijn, want op sommige dagen denk ik dat ik niets bereikt heb in mijn leven. Ik heb van

jongs af aan beseft dat ik het moet maken. Kinderen van ouders met een migratieachtergrond voelen de verantwoordelijkheid op hun schouders rusten. We zien onze ouders dag en nacht zo hard werken in jobs waarvan ik vind dat ze die niet moeten doen.'

'Ik heb geen probleem met jobs in de verpleegkunde, maar wel als mensen die toebedeeld krijgen'

'Mijn moeder had in Zimbabwe een diploma Politieke wetenschappen. Dat is hier niet erkend, dus studeerde ze optiek en optometrie. Na drie jaar kreeg ze te horen dat ze niet op zwarte verkoopsters zitten te wachten in brillenwinkels. Dus is ze nu aan een studie verpleegkunde begonnen, omdat die job wel 'bij haar past'.'

'Ik kijk absoluut niet neer op zo'n job, maar ik heb er wél een probleem mee als mensen die toebedeeld krijgen. Ik voel de druk dat het mij wél moet lukken. Je geeft jezelf niet meer de ruimte

om een beetje te falen. Die druk om het tegendeel te bewijzen was heel groot, maar het werkt zo verlamdend om steeds te moeten focussen op hoe anderen naar je kijken. Met het ouder worden heb ik het daar wel minder moeilijk mee. Er is zo veel meer dan iemand anders tevreden maken. Het is niet mijn taak om vooroordelen te ontkrachten.'

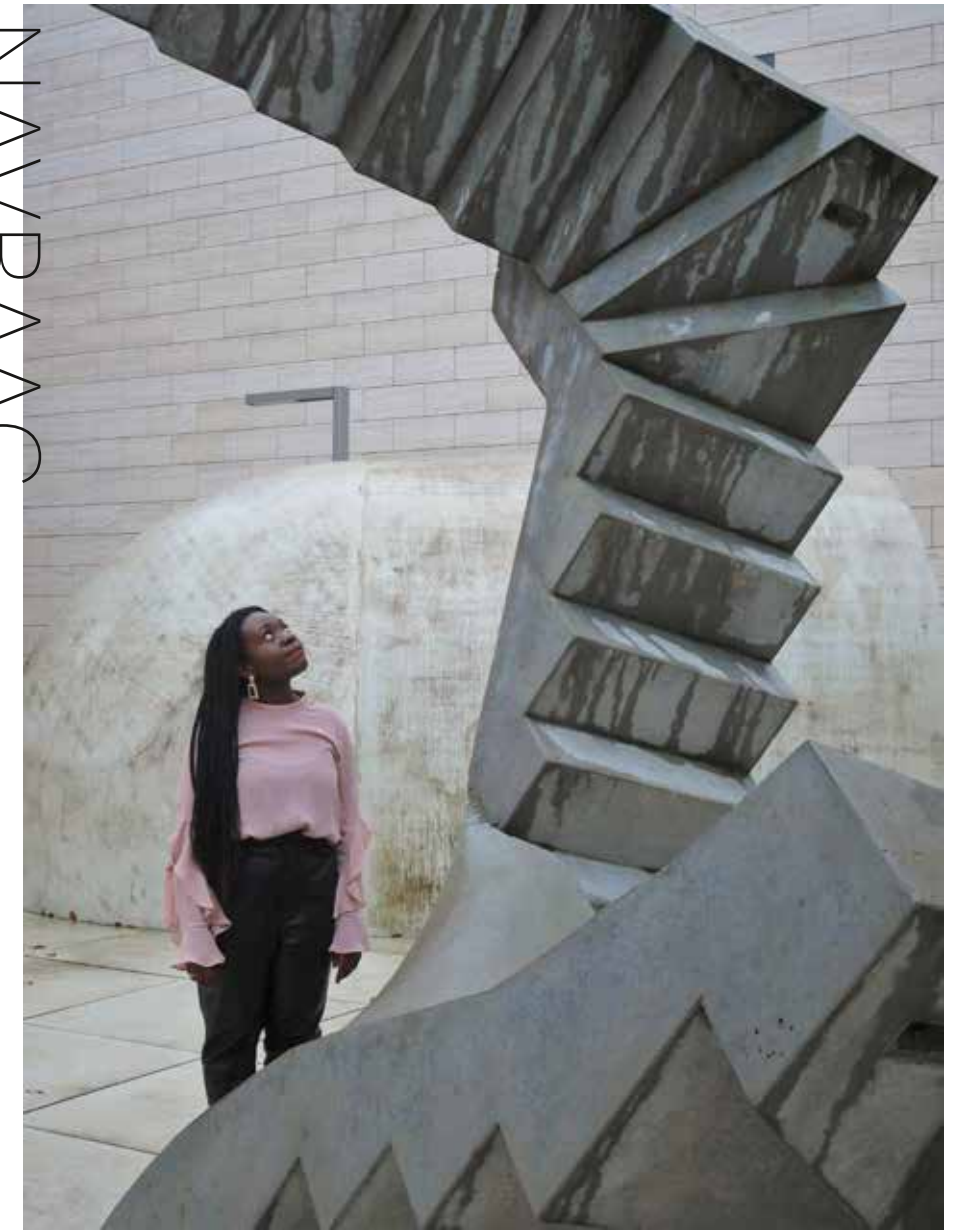
'Diversiteit gaat nu over hoeveel zwarte kopkes je in je klas hebt'

'Ik zie altijd dezelfde mensen in dezelfde posities. Er lijkt geen plaats voor zwarte vrouwen, ook niet in de aula's. Daarom is de dekolonisatie van de universiteit zo'n belangrijk agendapunt van UNDIVIDED.'

Stuit de up front aanpak van UNDIVIDED niet vaak op kritiek?

'Met UNDIVIDED zetelen we in de diversiteitsraad. Als ik daar over dekolonisatie begin, voelen veel professoren zich ongemakkelijk over die term. "Moet dat nu echt dekolonisatie heten? Dat is toch een agressieve term?" hoor je dan. Hoe wil je het anders noemen? *Multiregionalty*? Dan kan je in principe gewoon een filosoof uit Sub-Sahara-Afrika nemen die in essentie hetzelfde zegt als een westerse filosoof en dan ben je klaar. Dat volstaat echt niet.'

NAVRAAG

© Joanna Wils

NAVRAAG

© Joanna Wils

Ontdek de examens, begin de dag ervoor

VLAAMSE BLOK

De Vlaamse regering probeert nu ook KU Leuven bondgenoot te maken in de cultuurstrijd. Met de examens voor de deur hebben Jambon en co een 70-puntenplan opgesteld aan suggesties voor de blokperiode.

door Remeo Elvis.

'We merken dat de viering van de eigen identiteit te zeer wordt verwaarloosd. Laten

Vlaamse regering doet suggestie: 'Herdoop de blok tot Vlaamse Blok'

we om te beginnen het voortaan over een Vlaamse blok hebben', aldus een fiere Jan.

Minister van Onderwijs Ben Weyts valt hem enthousiast bij. Na negen jaar te studeren voor een miezerig diploma politieke wetenschappen is Weyts dan ook dé expert in blokperiodes. Naast een officiële naamsverandering zien de regeringsleden onder andere mogelijkheden wat betreft de studieruimtes die de KU Leuven aanbiedt. 'Gedaan met die lange rijen aan Agor... euh Marktplaats', aldus Jambon. 'Laat de Erasmussen en Waalse studenten voortaan enkel nog binnen in Pangaea en de Pain Quotidien.'

Ook voor de studenten zelf heeft de regering enkele eigen-volksverheffende tips. 'Ga na een lange dag studeren stoom afblazen op uitsluitend Vlaamse websites als www.rodebuis.be of

www.cultuurbaar.be. Laat de zelfhaat achterwege en durf ook trots te voelen wanneer je zit te blokken over WO II, de moord op Lumumba of de cyclische opkomst en neergang van beschavingen volgens Giambattista Vico. De Vlaamse uil van Minerva leest mee', knipoogt Weyts bevestigend achter zijn uit de kluiten gewassen bril.

Op de extreem-rechtse 'oppositie'banken reageert men enthousiast op het voorstel. Toch weerklinkt er tijdens het middaguur ook een eenzame federale verzuchting. Dries V. haalt beheerst een pistolet met Maya De Bij-worst uit zijn broodtrommeltje. Al knabbelend mijmert hij: waren deze maatregelen twee jaar geleden van kracht, dan had ik misschien mijn diploma behaald.☺

Ook dit jaar deelt Luc Sels zijn afspeellijsten met de blokkende studenten

Luc Sels
VOLGEN

OVERZICHT ONLANGS AFGESPEELDE ARTIESTEN OPENBARE AFSPEELLIJSTEN VOLGEND (20) VOLGERS (100)

- Gewoon genieten (0 VOLGERS)
- Pre-UNDIVIDED-meetings playlist (0 VOLGERS)
- Muziek van sloebertjes (46 VOLGERS)
- Night out met de vicerectoren (36 VOLGERS)

Wil je voor al je examens slagen? Begin er goed op tijd mee en gun jezelf af en toe wat rust. Eet gezond en ga op tijd slapen. Vergeet ook niet om regelmatig te bidden en je eerstgeborene aan God te beloven voor elk examen. Af en toe eens sporten kan helpen om je hersenen actief te houden. Veel succes!

KU LEUGEN-blokkpakket voor vrouwen

Voor de zoute traantjes

Voor filmpjes van schattige hondjes

Voor het versieren van je samenvattingen

Relevante cursussen

KU LEUGEN-blokkpakket voor mannen

Voor de zoute "traantjes"

Voor filmpjes van schattige poesjes

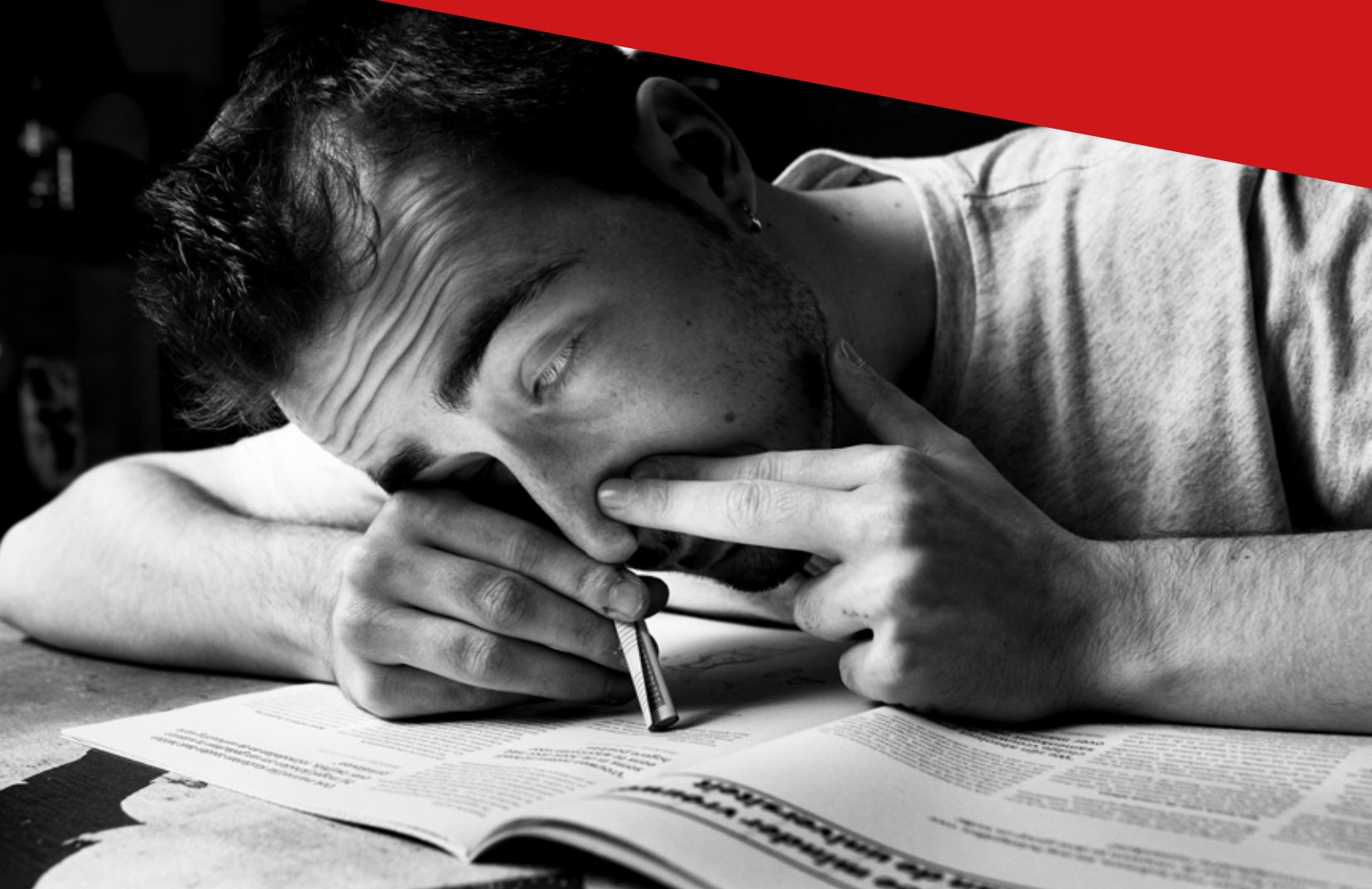
Om onder je stoel te leggen in de bibliotheek

Relevante cursussen

IEDEREEN AAN DE

veto

onafhankelijk studentenblad

elke lijn telt.

Veto zoekt talent. Leer ons kennen tijdens onze redactievergadering.
Elke donderdag om 19u bij Veto ('s Meiersstraat 5)

Nog niet uitgelezen? LEES VERDER OP VETO.BE

colofon

De Europese droom van Herman Van Rompuy

Ana Van Liedekerke
hoofdredacteur
ana@veto.be

Lien De Proost
redactiesecretaris
lien@veto.be

Tijs Keukeleire
redacteur onderwijs
tj@veto.be

Daan Delespaul
redacteur sociaal
daan@veto.be

Pieter Jespers
redacteur internationaal
pieter@veto.be

Mathilde Dams
redacteur student
mathilde@veto.be

Benno Debals
redacteur onderzoek
benno@veto.be

**Margot Delaet en
Mathieu Lonbois**
redacteurs cultuur
margot@veto.be
mathieu@veto.be

Arne Van Lautem
eindredacteur
arne@veto.be

Jan Costers
redacteur KU Leuven
jan@veto.be

Anne-Leen Declercq
redacteur beeld
anneleen@veto.be

eindredactie Arne 'niets van standaard Boekhandel' Van Lautem, Benno 'Jan Costers' Debals, Margot Delaet, Ana 'Veto 7, 8, 9, 10, 11, 12' Van Liedekerke, Remo 'Charlotte Van Den Broeck' Verdickt, Maria-Laura Martens, Mathilde 'een eindeloze hoeveelheid pizza' Dams, Tijs 'examens die twee weken later komen' Keukeleire **vormgeving** Lien 'een appartement in Rotterdam' De Proost, Ana Van Liedekerke **cover** Joanna 'wonderzalf tegen kniepijn' Wils **schrijvers** Kobe Penninx, Nele Thyvelen, Cathy 'een mama' Wolfs, Maria-Laura Martens, Elien D'hoore, Anthe Lainé, Frank 'knuffels' Claikens, Arne Sonck, Ana Van Liedekerke, Mathilde Dams, Benno Debals, Pieter Jespers, Tijs Keukeleire, Mathieu Lonbois, Margot 'baby yoda' Delaet, Daan 'de sultan van oman' Delespaul, Mikhail Efimenko **fotografen** Bavo Nys, Jan Nysen, Joanna Wils **illustratoren** Kaylan Saro, Anne-Leen 'een kerstboom' Declercq, Mo Bourgeois, Lara Lismont, Ana Van Liedekerke, Jan-Willem Declercq, Joanna Wils, Eva Maassen, Miel Vandepitte Catharina Hermans **KU Leugen** Jan 'een tweede seizoen van Willy's en Marjetten' Costers, Mathilde Dams, Remo Verdickt, Frank Claikens, Arne Van Lautem

Veto is een uitgave van de Leuvense studentenkoepel LOKO. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Wil je hier volgende keer ook vernoemd staan? Kom dan naar onze RV, elke donderdag om 19u op de tweede verdieping in de 's Meiersstraat 5; of stuur een mailtje naar veto@veto.be en beantwoord de vraag 'Wat zou jij graag onder de kerstboom aantreffen dit jaar?'

Word vertegenwoordiger bij UCLL, krijg studiepunten

Recensie: Marriage Story

KU LEUVEN

Op zoek naar een origineel kerstcadeau?

**Ontdek ons aanbod
in de KU Leuven-Shop**

Naamsestraat 22
3000 Leuven

www.kuleuven.be/shop